

บุปผามาสีทิวาทันท์

วันละบทสดจากใจ

(๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘)

ทวี ทองปลุก

บุปพามาสิทวิทานท์

วันละบทสวดจากใจ

(๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘)

ทวี ทองปลุก

อันละมุนต์จตุราภเ

บอกกล่าวเล่าความ

หลังจากเกษียณอายุราชการ ว่างจากงานที่เคยทำ ไม่มีธุรกิจการใด จึงใช้เวลาส่วนหนึ่งกับเฟซบุ๊ก การเขียนกลอนเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ปฏิบัติกับกลุ่มสุกหรรษา และเผยแพร่กับเพื่อนๆ จนเป็นที่รับรู้และชื่นชอบพอสมควร ต่อมาเมื่อแอปพลิเคชันไลน์ เกิดไลน์กลุ่มหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะในสายงานราชการเดิม กลุ่มศิษย์เก่าระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญา ฯลฯ ทุกๆ เข้าจึงส่งคำกลอนทักทายพร้อมดอกไม้สีประจำวัน วันละหนึ่งบทตามอารมณ์ สถานการณ์และสภาพดินฟ้าอากาศ ใช้ดอกไม้ในบ้าน สวนสาธารณะ รวมทั้งภาพจากกูเกิล จนเวลาผ่านไปหนึ่งปีมีวันบ้างบางช่วงบางวันตามภารกิจ รู้สึกว่าการทักทายใช้ถ้อยคำเริ่มจะซ้ำซ้อนกลอนฝืด เลยบอกเพื่อนๆ ว่าขอหยุดพักเพื่อเปลี่ยนแนวทางบ้าง เพื่อน ดร.พรรณี เกษกมล ผู้มีประสบการณ์การเขียนหนังสือแนะนำให้รวมเล่มกลอนหนึ่งบทดอกไม้หนึ่งดอกในหนึ่งหน้า แล้วเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต เป็นการใช้เวลาที่มีอย่างเหลือเฟือ และย้ำว่าไม่ควรใช้ภาพจากอินเทอร์เน็ตเนื่องจากอาจจะมีลิขสิทธิ์ เมื่อบอกกล่าวเพื่อนๆ ภาพดอกไม้จึงหลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมาก ยกเว้นดอกไม้สีฟ้าของวันศุกร์ค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่เป็นภาพที่เพื่อนๆ ถ่ายกันเอง ทั้งมือสมัครเล่นและบางรายก็เข้าขั้นมืออาชีพ ทั้งเพื่อนร่วมสถาบันการศึกษา อดีตเพื่อนร่วมงาน เพื่อนเฟซบุ๊ก แต่ก็ยังมีความกังวลอยู่เหมือนกันว่าเพื่อนอาจจะเผลอใช้ภาพจากอินเทอร์เน็ต จึงทำการตรวจสอบจนมั่นใจว่าไม่มีภาพจากกูเกิล บางภาพได้จากเฟซบุ๊กของส่วนราชการ เช่น วนอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เป็นต้น

การจัดทำหนังสือ อาศัยการจัดวางภาพและตัวอักษรบนไฟโต้ชอป แล้วคัดลอกแทรกลงในเอกสารเวิร์ด ทำเองเท่าที่พอจะทำได้ พยายามให้ผู้อ่านอ่านแล้วมีความสุขกับถ้อยคำและดอกไม้ภายใต้สีสวยสบายตา แม้จะเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตคล้ายๆ ธุรกิจ แต่เบื่องลึกลงแล้วคือการใช้เวลาที่มีอยู่อย่างเหลือเพื่อให้ผ่านไป ได้ใช้สมอง มีความเพลิดเพลิน ไม่เป็นคนว่างงาน

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นหงส์ขาว มศว.บางแสน อดีตเพื่อนร่วมงาน เพื่อนเฟซบุ๊ก วนอุทยานแห่งชาติผาแต้ม วัดเวียง อ.ไชยา บ้านม่อนไม้หลวง สมาชิกอุทธรษาราศาสตร์ภิรมย์ และเพื่อน ดร.พรรณี เกษกมล

ทวี ทองปลุก

มิถุนายน ๒๕๕๘

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗

อรุณันท์อันเริ่มประเดิมาก็
 ทักทางมิตรทั้งมอ๑๑งกับอนหน้า
 ประกอบงานได้อิเดร์ธา
 สุราอารมณัสมดังปอง

๑ เมษายน ๒๕๕๗

ชมพูนวนอังกคารอุ้นอรุณรุ่ง
 ชี้อิตมั่งมีนขุดสู่สุดนมาง
 ความหวังดีมีในใจไม่เคยอ่อนคดาง
 ผากพระพางถึงเพื่อนทุกเรือนชาน

๒ เมษายน ๒๕๕๗

เหงาอัสสันแห่งอินท
 นริศร์คดางใดกในโลกสอง
 ล้มต่าต้นชันกลิ่นระรินรอง
 ไซคอำนององจงให้ผองชน

๔ เมษายน ๒๕๕๗

ศุภรอุษาฟ้าอุ้นอรุณแสง
 ตะวันแดงดองเต็มเริ่มฉาบฉวย
 ฤดูสืบดารห์ล้านน่องค่องผ่องนคฉาง
 ดำรงทางก้าวต่อพองดงาม

๕ เมษายน ๒๕๕๗

อันเสิร์ฟเขื่อนเค็อนงามตามราตรี
 รุ่งริเริ่มอันอันสดใส
 เสด็จร่องม่องพลัดปลิวลมไกล
 ชี้อีสองในละรุจจุลต่างธาร

๖ เมษายน ๒๕๕๗

วนอาทิตย์อุทัยแอมโสภาสีฟ้าสอง
 ๑มระรอมงวันชั้นนุปลา
 ๑างนุตอนอมจ้๑มงอนทอน๑มมา
 ๑ากช่างดาครา๑รุน๑ุ่น๑ารมณ

๓ เมษายน ๒๕๕๗

อันทร่ประเด็มเริ่มที่อาลัยปานใหม่
ฟ้าสดใสใจเบิกบานสวนสั่งฝน
ดำรงตนด้นด้นไปใต้ตะวัน
พร้อมแบ่งธรรมปันสุขให้ทุกคน

๘ เมษายน ๒๕๕๗

เข้าอังคารนอนชมพุดุสิต
 ขามตะอินผืนดองสู่นองฟ้า
 ช่อชอนชมอมเซงรำเพยพา
 ฝากครุฑธาดังมิตรชิดชื่นบาน

๙ เมษายน ๒๕๕๗

อินทรเพิ่มเต็มแสงอันแรงกล้า
 กลางสี่ด้านตาโตมตะโนมฝัน
 ไต้ธำรงรุ่งมั่งถึงซึ่งตะวัน
 อันมื่อกันก้าวข้ามความหนาวดกเลือด

๑๐ เมษายน ๒๕๖๗

๓๖ อินแดงแสงสีม่นมพินเฝ้า
 พฤษีสีอ้อมนาตามล่าฝัน
 ดั่งขดความดีความจริงทุกสิ่งอัน
 อักขัดมันความงามตามนลัทธิธรรม

๑๒ เมษายน ๒๕๕๗

เสาร์อรุณอุ่นรักถักทอฝัน
 ธานีไอกันสรสร่างทางสดใส
 สงบเงินเป็นประใจชนโลดแล่นไป
 จั้มละไมนิจน์ตาสู้องมอ่งเงินธรรม

๑๓ เมษายน ๒๕๕๗

อาทิตย์อัมมิมชนไต้ผืนฟ้า
 งามอุษาศรไฉ่ในรุ่งสว่าง
 ฟ้าไร้ตช้อตคนมันนทาง
 ทุกก้าวอย่างเงื้องกรางสนางเนา

๑๔ เมษายน ๒๕๕๗

เอื้องคำออกดอกนานหนึ่งก้านตั้ง
 แทรกใบเรียงเรียงโอโกลมนอน
 เหลืองละมุนอุ่นระรินกลิ่นอมอม
 งามชื่นชวนแจ่มชมดมดอกราม

๑๘ เมษายน ๒๕๕๗

รอสัญญากษมสันต์เข้าอินทร์
ดอกเสลาทอม่วงพองสีฉอน
ลมรำเพยเซงซ้อล้อภมร
ฝากสุนทรถึงเพื่อนทุกเรือนชาน

๒๓ เมฆางน ๒๕๕๓

นอมสงฆนพุดพฐอุณอรุณแสง
 ตะวันแดงดองไผ่ไฉ่ทือไม้
 เฝิงอชอดตองตองอมพรมพลีไก่อ
 ผากนือไอไฉ่ซึ่งมาถึงกัน

๒๔ เมฆางน ๒๕๕๗

ดอกเริ่มแยดแดดส่องมองสว่าง
 กล้องไม้ป่าหาได้ในทุกชั้น
 เมฆาเขื่อนเกลื่อนตาทักมริน
 ไร่โอบบดินหนักมาใต้ตอม

๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

ศุภร์สุดท้างปอองสิปดำนอง่านอนันโ
ก้าอ่อไปไหว่ออ้านาคอามนอ
ฟ้าสิทอองผ่อองรพิมพิอ
ช้ออั้งอองง่างเท้าก้าอเดินทาง

๒๖ เมษายน ๒๕๕๗

ต้นรดน้ำต้นไม้ข้างคาน้ำ
 เริ่มนั่งงานหนึ่งอันอันสดใส
 เวลาเหลือเนื้อน่างอ้างอ้างใจ
 คนสูงองอนเจ็งนเกษิ่งนกา๑

๒๗ เมษายน ๒๕๕๗

อันทรสุดทางปลายเดือนเขื่อนมาถึง
ไฉนหนึ่งอิงชะแก่มื่อแลนลิ่ง๐
มีเพื่อนใจใช้ดินรนอยู่คนเคียง๐
งันมื่อแก้ง๐ก้องเดินเพลินอารมณ์

๒๘ เมษายน ๒๕๕๗

ชั้นอารมณ์ชมพูอนงค์ดารเจ้า
 เพลงความเหงาเจ้าอนงค์อนงค์
 เพลงคิดถึงซึ่งพิศุทธิ์ดุจเพลงพิน
 ระรอนจีนแผ่วแผ่วอ้ออ้อของลม

๓๐ เมษายน ๒๕๕๗

ที่อาคารผ่านฉันทังอินทร์
 มีเดงหยุดอยู่หนึ่งสิ่งทั้งนลาย
 ตะอินเด็อนเคอี่อนคอามาทักทาง
 แอ้อต่างกรางนางนอนทอนกอินคั้น

๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

พฤษีไพรานฤนรรม์อรรณดีลป์
 ลองอินตรินสารธารอักษร
 ๑ไณทงไสรสรองล่องอัมพร
 ผากสุนทรร์อนผ่านถึงลานใจ

๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

โถงใจอุ่นอรุณธาร
ช่างลมน่าแล้วอนางนางคืน
บุรพาฟากฟ้าเฝ้า้องเรืองอใจ
ฝากนอใจดองหนึ่งมาถึงกัน

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันอาทิตย์อุทัยส่องสว่างอำไพ
เป็นธรรมะทางพุทธพิศุทธิ์ใส
ตะวันแดงแสงทองส่องอำไพ
สละอาดโอรังนวิศัตองวิเศษ

๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันเอาที่เอาอารเคอ์อันผ่านฝัน
 เข้าอันอันทรโคจรอันอันกัน
 อมาหงใจจึงไม่สิ้นอันอันกัน
 คุณค่าคนคือผลงานก้าวผ่านมา

๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

โศกนมนเฝ้านเป็องนงามตามเรียงกาน
 ผู้เฝ้าการแปดคำค่านิ่งนอน
 รศพระธรรมเจ้าโศกไม่เรื่อน
 ร๐เชษฐชนธำชชนธำรงผลนุญ

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ตะอันเคอื่อ่นเอื่อ่นไปไม่เคงนชุด
 กิ่งอันพุทธผ่านพนดำรมใหม่
 ร๑อัสสามาพริไ้เอาใจ
 ท่อถื่นไทงเื่อสะท่อนร่อนระงม

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

พฤษ์ประดับสีสดใส
 ชื่นอารมณ์อมพุดสะบัดใบ
 พระจันทร์อ้างดั่งฟ้ากลาง
 หรือมีใครฝันดั่งเหมื่อนนางจันทร์

๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันศุกร์เคลือนเจื่อนแจ่มแอร่มฟ้า
 นุรพาล่องไสยพิไลแสง
 ฐร์จษ์ชองดองเดิมเสร์มเรื่อแรง
 ไน้แจ่มแจ๋งก้าอ้ามคความอ๋อนแอ

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

โคกนมนเืองนเป็องนฤจุลล์อัฐันต์
 อักอันอำเร็งงเส็งงประธาณ
 รักษาเว้าพงด้ไปให้งอนาน
 พรำเพร็งกานนาคูู้ช้เซงชม

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

นกระ๑๑ก๑๑แ๑ตั้งแต่เช้า
 นกกาเฝ้าในกรงสังเส้งไร
 กิ่งกระถินจันทน์เส้งไร
 นกเขาไพรันดูเคื่องซุ่ม

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันอังกคารวิสาขะสว่างฉัตร
 สงบคิดสงอนค้ำน้ำสุกรี
 สยามทานต์ธรรมกอบปรกรรมดี
 พาศ์อัฐ์คความว่างอย่างรู้ทัน

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗

แสงแดดอ่อนตอนอรุณกรุ่นนวล
 ฤๅณาสงส์สำเนียงเคื่องคู่ครอง
 แม่อเปอร์เซ็งเคื่องคละอเหม็อนต์อรอง
 ให้ฉันต้องเนื่อตออยู่นอนนิ่ง

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

แสงแดดแรกแหวกเมฆทุกเช้า
 กลอนแสงดาวพรากเกลื่อนคนเลือนหาย
 พฤษีสร้อยลัดเปลี่ยนเอื้องนุ่งมกราง
 เพิ่มความนมางทางท้าวหาทางเดิน

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ด้กักรัเกษมเมอมนุ่รณชาง
 เมสมกระธางกลางเกอ่อนเง่อนอุษา
 อักอั้นเรไรรอนชางดา
 พร้าเพรียงกนาคู้เคิ่งงเส้่งระงม

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันเฝ้าเรือนต้นร่มดมนุปลา
 สุริยฉายส่องทองฟ้าใส
 เอื้องสายหลอมองม่อกรุ่นละมุนใจ
 เหมือนกลิ่นไอดอกกรุ่นละมุนทรอง

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

รุ่งอรุณครุ่นคิดถึงมิตร
 อันอาทิตย์ประดิษฐ์ก่อร่างอักษร
 มอ@เมฆฝนหม่นมัวที่จ@มพร
 ทินกรช@นทางน@นนางสน

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ตะอินเค็ลื้อนเด็อนฉางกลางเอนน
 ฟ้าคร้่มฝนหม่นม้อลลือแสง
 เช้าอินอินทรนมันเต็มเส้ริมเร้งอแรง
 เพื่อปลีกแพองเพลงชุทธิอุตประทาง

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ชมพูนวนอึงดารชั้นต้นแต่เช้า
 เสิ้งดูเนอ่าแ่ออดังกิงอานไธ
 นอดหน้าน๑๑๑ชอนชู้ชู้กิงไทร
 น๑นิงโนแจ่มนานนอานก๑น๑น๑

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันพุทธนี้สู้รังอมาแก้งอ้ออง
 มอ๑พ่น้องมอ๑เห็นเป็นไฉน
 ๑๑๑กน๑๑๑ก๑๑งค๑๑งดูไป
 นอ๑งชา๑ตี๑ทอ๑งพ๑ฒ๑นา๑ง๑่าง๑ดา๑ร

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

พฤษีศมาเจื่อนเป็อนน้ำค้าง
เมือขามสว่างฝนลัดมาดสว่าง
เช้าแดดส่องมองเห็นเป็นประกาย
แกร็ดกระแวงพรางไธนนินน้อ

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เจ้าอินตุร์คงสงบพบประกาศ
จัดอำนาจการปกครองของทหาร
สามเหล่าทัพกับตำรวจร่มตำรวจ
คนไกลบ้านอยู่ต่างไร่กังไฉ

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เช้าวันเสาร์ชมเอื้องต่างสีม่วงสวย
 ชมระยองหอมระรื่นกลิ่นสดใจ
 กำเนิดเหล่าเผ่าพงศ์กลางดงไกล
 มาอยู่ในบ้านน้อยห้องดอองงาม

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อาทิตย์ขึ้นต้นชมนอดอกเอื้อง
พอแดดเรืองลมระรองกล้องไม้ไผ่
ส่งกลิ่นหอมจ่อมขจรนริณอนนไ
เหมื่อนกลิ่นไ่ใครเคงหอมจ่อมอรมน

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อันทรสุดทางปลายเดือนพฤษภาคมแล้ว
 ธารลมแผ่พัดต่องิเลสองใจ
 น้ำเต็มหนองน้ำคลองทุ่งนกรุ่นน้ำไอ
 หอมละไมมอธมาลี้คัลล้นบาน

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

โถกหมนเคอื่อออออันท์สู่อันนอาน
 เช้าอังคารมานชมพุดุสดีไธ
 ดันเดอนมัดจ้งจาก้าอผ่านไป
 ฟ้าอันใหม่ไออูนอรุณเรื่อง

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

จากอังคารผ่านฉันทังอันพุทธ
โลกมีนุชดาจนเื้อนการเคลื้อนไนเอ
สรรพสิ่งอริงแท้แปรเปลื้องนไป
ตามเงื่อนไถโลกล้าตอนันต์อั้ง

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗

อรุณสัมพันธ์เหมือนเรื่องจริง
 พฤษศยสัมพันธ์สร้างวีแสง
 เช้าสู่สว่างน่างอนอ่อนเริ่มร้อนแรง
 ตะวันแดงดองเต็มเต็มพลัง

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ศุภร์สุดท้างปอองพฤษภพนแสงอุ่น
 รุ่งอรุณกรุ่นระรินชื่นบุปผา
 อุ่นกับเหง้าเผ้ากับเรือนเหมื่อนผ่านมา
 ตามประธาประชาชนคนสูงอิง

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เข้าอันเฝ้ารเอนางสาวังไ
 แสงรำไพพ่องงามเมื่องามต่าง
 นางกระรอกดอกเค็งงอยู่เรียงราง
 กอ้นกระตางหมกรุ่นละมุนตา

๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

อาทิตย์แดงแสงอาทิตย์ใหม่
 สะอาดใจสว่างจิตดีทุกคืน
 มุ่งสู่งานพบธรรมล้ำค่า
 หยุดดิ้นรนค้นหาทางอารมณ์

๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

แล้วอันอันทรพีนมาหาอีกครึ่ง
ซีอัสยังดำรงอยู่สู่บ้านมาง
ก่อนคือเกิดหลังคือดับดับมลาจ
สุริโสภางคือที่สุรมนุษย์ชน

๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

ชมพูนวนอองคารชั้นระรินฉัตร
 ทักทางมิตรคิดอ่านสถานอักษร
 ค่องค่องนำค้ำนองร้องเป็นกลอน
 ฝากสุนทรร่อนรำประจําวัน

๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันพุทธเพิ่มเติมแสงแห่งความหวัง
 มีนุชดั่งตั้งหน้าตามล่าฝัน
 ดุจดั่งท้าวปลาจฟ้าสุลาวัลย์
 คืออันวันดรอันแถมชัดอนันตภา

๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

พฤษีเส้าส้มปลั่งกลอนต่อนไกรกัน
 ร๑๓ะอันผันมาทิวาใหม่
 หากเป็นคนทนคองง่านองใจ
 ไม่มีใครห่างเกินร๑คอง

๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

รุ่งอรุณดาอรุ่งพุ่งแสงฉาง
เปล่งประกายประกายพรักเหนือพฤษภา
ศุกร์ที่นภาเด็อนที่นภามิถุนา
อำมหกมาตามราตรีปี่มะเม็ง

๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

เสาร์อรุณศุภนทร์ย์ส้ม่องอ่อน
 นอมารกอินทอากถ้องไม้ป่า
 นางกระรอกอกอนานตระการตา
 นั้องระจ้้าทักมรมาค่อนเดื่อน

๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

อาทิตย์หนึ่งพึงพักสักวันหนึ่ง
คงไม่ถึงถองเหล้งพึงสละวาง
พักส่มองมองความจริงสิ่งรอนกาง
วันอาทิตย์คือเรื่องง่ายคลายอารมณ์

๙ มิถุนายน ๒๕๕๗

เช้าอันอันตร์ดองอันตร์ดับล้นล่องแล้ว
 ดุนอ่าแอ้อแอ้อเอื้องงอ้าเน็งงอาน
 เสี้งรลู่จครอญชอนหลงจากดงตาล
 กอ่อมแมกไม้ไธงธารพชานกัน

๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

อังคารนี้มีคำมาจำคิด
 เรื่องชีวิตอนิจจังเหมือนดังว่า
 อีกรูกรังยังอยู่คู่โลก
 หากอัสสาสดได้ธนางสน

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

ถึงอันพุดนงนุชสีกันิดคิดสีกัน้อง
 อย่ำเปล๑๑๑งลูกกลมตามต้นนา
 ๑งากดีเด่นเป็นได้นมางเอามา
 ๑า๑น่ำพาสาม๑ไม่งลั๑กรรม

๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

รุ่งอรุณอุษาวิไลแสงสัณ
 ตรีระงมอมร่าเพงแข่งบุปผา
 พฤษีเส้าอัฒพานงานนุชา
 ไหลอัศรนาผู้ไพเราะน่มอนรมตน

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

ด้ร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ด
 ด้ร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ด
 ด้ร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ด
 ด้ร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ดร้ด

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันธวัชแจ่มแรมอันทรอันธองคำ
 เดือนคัล้องตำคำฟ้าอุษาต่าง
 ตะอันกลอนลนเลือนให้เดือนวาง
 คงอ้างอ้างเหนืออ้านาตาอเค็ง

๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

รัตติกาลผ่านผืนลุ่มอันใหม่
 อโนทึงทอแสงต่างแต้มฟ้า
 อันอาทิตย์ชั้ฉริตขึ้นจันทมา
 เฝื่องบงอดผาองาลุ่มมอห่งท้องล่ำธาร

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันอังกคารนอานกุณลาบอานแสงเช้า
 กลิ่นกันกราเดอ้าผสมอมผสาน
 มอ๑๑๑กไม้นลาจนลากรากเน่งนาน
 นั้นคือการสานก่อ๑๑๑เผ่าพงศ์

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันพุดนี้มันงามมาธานี
การช่อที่อรอดอกล้างกอนหลัง
เพียงสู้เท้าก้าวอย่างอย่างระอึง
ใช้กำลังทางและใจในตนเอง

๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗

พองแฉ่ดงามงามจ้องน้จ้องระจ้
สุริยาสาดเสริมเพิ่มสีสิ้น
ให้มอ่งเห็นเด่นดสีแห่งอัน
พฤษีสี ๆ ความสำคัญอันแห่งครู

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

ศุภร์ชะท่อนจันทอนนอนชะกิด
 หนึ่งอาทิตย์คิดสรองมองอีกน
 ได้เกลี้ยงกรธโทษใครในนางคน
 อะมีนองอภังไนแก่กัน

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

เอื้องกุหลาบออนอุ้นอรุณแสง
 ไข่มองแดงแต่งแต้มแซมกลีบขาว
 เช้าวันเสาร์เฝ้านางอาจเรือ่งภาค
 ไข่มร้อนหนาก่อนนี้องหนักสักหนึ่งอัน

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

อาทิตย์ดีสดใสแสงอร่ามรุ่ง
 ขามพองพุ่มพาดมาฟ้าหลังฝน
 หากคิดเปรี้ยงนเทียงนั้ไรช้อตคน
 หลังอันอนแดงประอิกษ์มกรุ่งเรือง

๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

บานบุรีสี่ชั้นอันทรีสี่
 สี่ปีดาใหม่่มุ่งมาดปรารถนา
 ผ่านอันหยุดสุดประกายฉางศรทธา
 มองเนืองหน้าค้ออัชจให้ตนเอง

๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

พองชมพูคู่หน้าอันองครักษ์
 สุมาลี้อดาวัลย์พรรณไม้เถา
 เลื้อยเกาะใต้ใครน้างอย่างคนเรา
 พึ่งพาเขาคงไม่ห่างหากงดงาม

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันพุทธนอระพรอพุทธะ
 ภิรมระธากสงฆ์องค์สืบสาน
 ระให้จิตพิศมจใฝ่บุญทาน
 จังจันน่านผ่านอันนรินดร

๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

ศุภร์สุดทางปลายเดือนเค็ื่อนส้มพลี
 ปณิธิ์อัสภักดิ์อัสแล้วมิไธ
 มุ่งเมืองแมนแดนศอรรค์อันจื่อ
 ช่อนอญุไนเอยองผองเราเอง

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันเธอรั้นสองคำชุ่มฉ่ำฝน
 เดือนแปดงอเง่มเงาเค็มนราดี
 งานนอชสงฆ์ปองผมนาคเริ่มมากมี
 บุตรคนดีให้มารดาเกาะผ้าไตร

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

อันอาทิตยต์ชนิทฮันนอกรันพัก
 ไร่ปลูกผักชกฉ้าทาฮื้อ
 ล้างเครื่องใช้ภายในบ้านอันในคร้อ
 ไม่ปอดหน้อม้องานเน็กนานไอ

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

ปลาทองเมตุนอรุณจันทร์ฟ้าอันใหม่
 พลังใจแฉ่มชัดอรุณแสง
 กตัญญูที่มิเปลี่ยนแปลง
 แต่เรื่อแรงแห่งเราอย่าเผลอโรง

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เช้าสูรสันต์อันองคارเปิดม่านฟ้า
 นุรพาผลดผ่องแสงทองฉาย
 ตะวันเดิมน้อมแดงแสงกระฉ่าง
 นลิ่งนอบนางน่างเลี้ยงเพียงราตรี

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เข้าอันทรุดุดไฟในใจเพิ่ม
 เป็นแรงเสริมเติมก็อ้อมฤทธิ์ผล
 ใจเป็นนางกางเป็นน้าอ้อมอผล
 คุณค่าคนคือผลงานที่ผ่านมา

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

โลกหมุนเคลื่อนเลื่อนที่อามาสิมผัส
 พฤษ๙๙ นอนมาสิปดาใหม่
 ปีเดือนอันสรร์ค์สร้างอ่างมันง
 หมุนเอ็งนไปเป็นครรลองอองอกรวาล

๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗

อันศุกร์เจ็อนเด็อนแปดกันแปดคำ
 ชั้นพระธรรมอ่าทุกใจเอย์สันต์
 เป็นความงามความอริ่งทุกสิ่งอัน
 มาแบ่งปันไปรดสัตเอย์ในอ้อดา

๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อันเสวร์สองกล้องไม้ไผ่ช่างพันธุ์ป่า
ปีละคราหาชมดมกลิ่นหอม
แมลงผึ้งคั้งเคาะเฝ้าดมดอม
นางบินอ้อมล้อมช่อระอเชงชม

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อาทิตย์นอนทอนนามาอีกน
 โคนมนอนเอ็งนอ่างในสังสาร
 ดันแฉ้อเกิดเกิดแฉ้อดันช้อกปกาฉน์
 มาเนิ่นนานอีกเนิ่นนานนับล้านปี

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เหลือใจร่ำมงามตระการดอกบานเช้า
 เด็ดใจอาชุก้านตันอเมใจ
 เข้าเน่งนานน่างหุบขุนบึงใบ
 ใต้นานใหม่ในอันพรั่งรุ่งอรุณ

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

กลิ่นชอนชมพรมพรั่งน้ำค้างเปื้อน
 อังคารเขื่อนเคล็ดอนงามตามโถกนมน
 ฉากที่อาราตรมีส้มดุด
 มีอรุณมีโพ้โพ้น้องเอเอ

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ช่องนางคือน้ำพุร้อนระง่ำ
เข้าอันพุทธอุคตธาตง่าตรี
จุดแสงดาอพรอฟ้างามราตรี
เงินฤดีมีแสงส่องมองเห็นทาง

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สิ้นสัจจำเริญกลางเดือนแปด
 พฤษีสีๆ ส้มแสดแดงส่องแสง
 อ่างตลาดมาดมุงเตริงมุงแกง
 เพื่ออดแองไปอารามอีกข้ามคืน

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เสาร์ส่องกรกขาน้ำใจ
หลังสิ้นเสาร์จลาศใหม่เอานัน
เหล่าพระสงฆ์อำพรฆางามราตรี
อ่านคัมภีร์ภาคเพ็ชรใต้เทียนธรรม

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

อาทิตย์แจ่มแรมจันทร์อันส่องคำ
 เป็นเดือนนาคจำคำที่ส่องผ่องโฉมฉาย
 ดินร้างแรมแฉ่มจันทร์พรรณราง
 แต่มีนมางมองเห็นบเปริงบดินเพียง

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เข้าอันอันทรันพรรษาฟ้าทอแสง
 หุงข้าวแกงแต่งทางดวงจันทร์
 สิ้นศาสน์ต่อก่อไอให้เงียง
 เพื่อดำรงดวงสมนัตถ์อันธรรม

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ทุ่งกระเจิงอเรียงอชมพู่ชุกกันดอก
เข้าอังคารมานมอกนึ่งดอกไม้
พอแดดส่องลมพัดกระฉาง
นมอกสไลยได้ภิรมย์ชมมาลี

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อันพุทธพร้อมกล่อมิไฉนให้สงบ
 เพียงน้องพบความส่ออ้างทางส่อใส
 พ่วงพินิจอัสสยะอาดปราศโพยภง
 นิ่งอยู่ในโลกมนุษย์นุญดอ์นอวาง

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

พฤษีเสฯ คัดนอนทอนอิกน
 ซ้อตคนอนเอ็งนเปลี่งนแปรผัน
 เนตุป้ออ้งนในเส้นทางแตกต่างกัน
 มีสิ่งนั้นง่อมมีสิ่งนี้ตาม

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เข้าอันตุกร์สุริโอินพรธา
นชุดสุรางาดองอองอองออง
ตดอจากมื่อจากเป็นเห็นแก่ตน
ให้หลุดพ้นไปบ้างหรืออองเนา

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อันอาทิตย์คิดถึงซึ่งหม่มมิตร
อิงประดิษฐ์ลิขิตคำรำอักษร
ส่งความสุภาพความนรมหาเอื้ออาหาร
เป็นนทก๑อนร์อนฝากจากฟ้าไท๑

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เข้าอันอันทร์พระอันทร์อานอยู่กลางฟ้า
 สุริยาสงพลังบดบังแสง
 ก้อนลับล่องลงดินสิ้นแรง
 สังคมคนมีคอร่างร่มแสงกัน

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อังคารนอนนอนเห็นเป็นอัสวิ
ชมพู่สีมันจตุรอันหวาน
อยู่ในอ้อมอกอุ่นกรุ่นดมมาน
รอล้นบานหวานซึ่งเม่อังอัส

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อมระเรื่อหอมระรินกลิ่นต่างนชุด
 เข้าอันพุทธภิรมย์ดมดอกไม้
 ขึ้นดอกจ้องน้องเคื่องอยู่เรียงราย
 พอดล้องนางกลางกลิ่นสิ้นคนดม

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ช่างอันศุกร์งามช่างกลางหน้าฝน
 ที่อาอนราตรีเื่องนการเปลี่งนผืน
 อายุคนคงเต็มเพิ่มอารอัน
 ะงาอสันอยู่ที่สร้างหนทางอร

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

จ้ฮั๋นหกรกฐาฮั๋นหำค้ำ
 ันเฮอร์ซำจ้ำเต็อนการเคลั๋อนไหเอ
 มีเอ็ดอันผันเปลี่งนหมุนเอ็งนไป
 ันพระไหญ่กั๋งจ้ฮั๋นฮั๋นฮั๋น

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

วันเดือนเก้าเข้าชั้นระรินอีสาน

วันอาทิตย์แสงทองส่องสดใส

กาเนอ่าก่อร้องเพลงนรเรงไพร

คิดถึงใครอึ่งคร่ำครวญไห้อนคีน

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ต้นเดือนเก้าเข้าอันอันทรอันจำขึ้น
 ๓๐นค้ำคืนต้นส้มพลีสง่างอัสสา
 ๓๖อันเคอื่ออันเงื่อนอรุณอุ้นนภา
 ในพฤษภภาพรางพร่างน้ำค้างพรม

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เข้าอังคารมานฟ้าจึงดลาคล่ำ
เมฆลอลงตำตำชุ่มฉ่ำน้ำฝน
มรสุมล่ำแดงฤทธิ์อิทธิพล
อยู่ทีคนเห็นประใจชนไร่โทษทัศน์

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

อันพุทธเจี๊ยนเพื่อนรักทักณะครบ
เมื่อดินนินดองดากันเทาใหม่
ดาด้านดองช่องไซตโรนพีไอ
สว่างใสในกระมลอรุ้งราง

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

พฤษีเสียวัดกระเป่าข้างเท้า๑๑ก
 ไปเมืองนอกนั่งรถตู้ดูสง่า
 เลี้ยงเกษียณเลี้ยงมราชอำคลา๑๑๑
 กัมพูชาสันธารมเนรมังกอร์

๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

เข้าอันอันทรตะอันอาจพรางพร้าแสง
 ฉั่นเมฆแบ่งกำบังอุดรังสี
 โฟงมณนมนันดอ้าฉ้านที่
 ดงอะมีพิรุณโรงโปรงปรางมา

๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมอันที่หน้าฟ้าอันแสง
ทุกหนแห่งน้่อหุ้มกลุ่มไฉน
ถึงเมฆต่ำตะอนดับไม้อันอน
ชี้อิศคนสูงค่าอ่าอันเกรง

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมอันที่ภาคหน้าเจ็ด
ฝนลงเม็ดมาก่อนต่อนฟ้าสว่าง
รพื๋นุงรูงเรือเนน็อนทางค์
เง็องก้าอ่ง่างนลิ่งอรุณอุ่นฤททิง

๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมวันที่เจ็ดมีเม็ดฝน

นภาหม่นเมฆเคลือบเงา

ซีอีตดวงดำรงอยู่คู่มางา

ต่างระงมแต่คนต่างหนทาง

๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

ศุภรพีแปดสิงหาฟ้าครามฝน
นีโอบอแลโนใหม่อน้อง
เผ้าคองดอกออมมาตั้งตากอง
หรือแสงน้องน้ำนิ่งประอึงนาน

๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

อันที่เก๋สิงหาฟ้านม่นมเอง
เฝ้าแต่มองสุริยานาไม่เห็น
ริมตลิ่งทะเลต้นคั่นกระเซ็น
ลมเย็นเย็นยังพัดผ่าอพอนนาอากาง

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

อันที่อื่นสิงหาอดอรัก
ไอรระลึกันักนอนทอนคอามเหลือ
ไกลอันแม่แต่เด็งอเปลี่งอเื่ออั้ง
หากแม่จ้งคงไปเงื่อนถ้งเรื่อเดิม

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

อันทรไชนเอดสิงหาฟ้าสดใส
อเนกทั้งทาทานอานพฤษภา
พักอกล้ำล้ำระบัดใบในท่อนา
ร๑๑๑๑๑๑กรองให้คองเคียง๑

พระคุณแม่

แม่ผู้มีทอ้งครองตนทนนึกน่อง
 อดล่องเอดาคราสมิง
 ให้กำเนิดลูกน่องแก้อกลองใจ
 น้ำใสใ้ชิมปรีมรมาอนตา
 รักนอมกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงลูกน่อง
 น้ำเลี้ยงอ้งองหงาดหงดโรนหน้า
 เลือดในอกตกสู่ถนกลั่นออกมา
 ให้ลูกง้างเง้าเด้าคอิงกิน
 ความรักแท้แม่เองสูดองแชน
 เกะถึงแก่นแน่นนางังพานิน
 ค่าน้ำนึกรความรักเทียงบเปียงบแต่นดิน
 น้ำนึกรินเกินละมออบตออบแทนคุณ

๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘

สิงหาคมที่สิบสามงามอุษา
 ได้นดาราลาล่องน่องเอเนน
 กลิ่นดอกไม้ไธยสรสรุคนธ์
 ภมรอนเวียงนอ่อนก่อนตะวัน

๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมที่สี่สี่พีแสง

แอมแอมแอ็ดอริสอมพิดอน

มรสุ่มเปลี่งนกระแสดอมแปรปรอน

คนอ้งาด่อนทอนทางเหมื่อนอ้งางอม

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

ที่อินทนิลอินทนิลมาศอาดความเอ็ง
 ให้ฝนเอ็งอันฟ้าเอะหนน
 ชำระทางนางนมเอ็งมีอทุกต้อตน
 เป็นนุคค่อมี่คุณค่าสง่างาม

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมที่สี่นพทกนินอ่อน
 ทอาร์่อนเร้งรมจร์นอมนอน
 นกตั้นก่อนเคื่อทนนอนไดม่เรรอน
 คนเราคอรเอาอ่ง่างนกอันคไฟร

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

ที่สี่แฉะสิงหาอันอาทิตย
ระรินอุตราเรืองไฉในเดนา
๑โนทังทาทาน๑านสุธา
๑สุธา๑กนางนางกางกลันร๑

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมที่สิบแปดแสงแดดอ่อน
 เหนืออ้อมพร่องพรรณเข้าอันใหม่
 นกนางแอ่นเล่นลมชั้นชมไพร
 ไร่ไร่ไถในอรุณอุ่นตะวัน

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ที่อื่นเค้าสิงหาคมชมแสงเช้า
กลางเดือนเค้าแรมเค้าดำซำเค้าสาม
ทุกช่วงเค้าจางไกลในเทศกาล
หากเค้าข้ามศอกง่วงอมอยู่เงิน

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

จ้ะรับสังฆาคมชมดอกพุด
นริศุทธิ์ศดิไธแทรกโกเเงง
เพอ์นักรมจ้ชมอยู่เพ็งงผู้ได้ง
โเอเเงงเล็งงอเองนาสู่อาราม

๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

จ้ะสัปดาห์นี้
โพยมานงอพจน์อันแสงสุรจ
มีดหม่นหมองมองทางไหนไม่อำรูป
ฟ้าอาดูรดินร้นสะอื้นทรอง

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

จ้ะสวัสดีส่งหาคมอุดมสุ
สวัสดีทุกทางอิตคิดทำใหม่
ฝึกสดีกันพื้นฐานการนาใจ
สงบนิ่งภางในใสงดงาม

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมจ้สันตามงามอันเฮอร์
 เสียงดูเนอ้าแอ่อดังกังวานไธ
 ๑มร่ำเพลงเซง๑รุกรุ่นกลิ่นไ
 ๑โน้ทังทาทาน๑านทุ่งทอง

๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

ง้อบ้งสังหาคมสุธมอิต
เข้าอากัษง์พ้งธรรมคำพระสอน
อันพระโชนไธอ่างนทางอร
เอ้ออากัษกันเกิดมิตรอิตเนกนาน

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

จ้ะรับหัวใจมาสวนอกญาตีมิตร
 ฟ้าลิขิตดำน้มีคความหมาย
 เหมื่อนต่อนมากงากจันกับเคอ็อนทาง
 จะจักข้างอยู่ที่มีอถ็อนมากก๑

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

จึงสิ้นทางกล่าวจำอันนี้
พรหมลิขิตได้เส้นเป็นอริใหม่
การนั่งเฝ้าเดินมาพบประสพใคร
อันอยู่ในปฐพีที่ทรงอันทรพรหม

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

ง้อฮื้อเฮ็ดฮึงหาป้าเฮ็ด
ฝนเองเม็ดพร้าพร้าถ้ำพฤษภา
ช่อ่มอ้อมซิมชั้นผั้นพนา
ชูงอดมาทักทางฮ้างพฤษ

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมจ้ะสิ้นแปดแฉดสิ่มสี่
 เนื่องวันนี้พฤษสิ่มฉัสนน๑
 รั้สะกด๑๑อำคำอ่าพ๑
 ธี้อีตก็ก้าวผ่านเนิกนานใจ

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิงหาคมนี้สิ้นเก่าเข้าอันตุกร์
 ไท่กันปลูกเอื้องแอ้อแอ้อเอื้องงีไธ
 มาตรฐานด้านเอเอมางาอไทอ
 หากตั้งไเอไปทำก็ไไม่ผัดกาอ

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

เล่าร์เล่าร์เล่าร์เล่าร์เล่าร์เล่าร์เล่าร์
ต้นเดือนสิ้นพฤษสงฆ์ปลาย๐สิ้นต์
เข้าชุ่มฉ่ำน้ำเอ็งเนิ่งตะอิน
ซี่ซอนอินทรนลบนลิ่งนึ่งเมมมื่อ

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

สามสี่เอ็ดสิงหาอันอาทิตย์
ทักทางมิตรลี้ลับอ่องร่ำองภาษา
ไฉ่อันที่มิกำหนดนมดเอฉา
พรงนี้มาทักทางใหม่แบบไหนดี

๑ กนงานน ๒๕๕๗

แจ่มกลิ่นบานต้านลมให้ชมดอก
 พอแดดออกไออุ่นกรุ่นกลิ่นหอม
 โลกใบนี้มีดอกไม้ให้ดมดม
 โปรดทนอมเอาไว้ให้นานนาน

๒ กันยายน ๒๕๕๗

อะซัดมีดอกไอ้กมล
 เพื่อเพิ่มพูนชนเผ่าเหล่าพญา
 ไร้อริตอะกัณไรมารยา
 เพียงพึงพวงมณีถึงแม่ถึงอัย

๓ กันยายน ๒๕๕๗

ดอกหน้างามตามสี่สิ้นพรรณนา
 อาดต่องอาดต่องโอรองไครน่าง
 อันความสดของความสง่าในท่าทาง
 ช่อมแตกต่างตามเนาและเฝ้าพงศ์

๔ กนกงานน ๒๕๕๗

สีส้มแดงแสงตะวันอันแรงร้อน
 ค่อยค่อยลงพลั่งแดดการแผดเผา
 แฉ่งสีนนี้แสงช่อแงงเนา
 ใต้โอกรามมีพืชสีจ๋อจ๋ดส้มดุด

๕ กันยายน ๒๕๕๗

ดอกอัญชันนั้นชื่อรสแฉดอ่อน
 คุกรักรุณร์นรมย์ชมพฤษภา
 ฝนตกพรำต่ำชันรื่นสุธา
 รุ่งทีอารอระอันอะฉินดอง

๖ กันยายน ๒๕๕๗

เช้าสดชื่นต้นนอนต่อนฟ้าสว่าง
เกร็ดน้ำค้างพร่างพรหม่มในหญ้า
แสงดาวเลื่อนแสงเดือนอ้างแรมร้างลา
แคทรียานอมกรุ่นละมุนใจ

๗ กันยายน ๒๕๕๗

อาทิตย์แดงแสงส่องส่องกลิ่น
ภูมรีรังรมย์ชมเกสร
ชอนให้ชมลสมถวิลเชยนิลอร
ใช้อภรณ์ส่องใสให้หลงเพลิน

๘ กันยายน ๒๕๕๗

เหลืองมาลัยสีอันนทร์สดใส
 เข้าอันใหม่มุ่งหมายทะกางผืน
 ทุกก้าวอย่างเส้นทางนี้มีเดิมพัน
 เก็บตะวันไว้ในใจไว้ทั้ง๑๑

๙ กันยายน ๒๕๕๗

ถึงตำเต็งเรียงพื้นจึงขึ้นอยู่
ล้อมพุ่มดอกลมอกคอดามนอาน
อยู่บ้านตำน้ำข้างต่างอิมาน
แต่บุญทานทำได้ไม่ต่างกัน

๑๐ กันยายน ๒๕๕๗

เมล็ดแยกแ่กทน่น๑ร๑เติบโตใหญ่
เป็นพืชไร่รู้กันอัญญาหาร
ท้อท้อองไร่ปล๑างนาก๑ต๑การ
ต่างเรื่องกานทานได้ไม่๑างใคร

๑๑ กันยายน ๒๕๕๗

ดอกสีส้มหน้าในอยู่ใกล้พื้น
งามเข้าชั้นต้นชมภิรมย์แสง
ไรคนเทาเอาใจไฉ่มัดแมง
มีอายแห่งทันสู้กับคู่ใจ

๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

คุกรัโสรักไต้ฟ้าหนาว
 ตะวันส่องแสงอ่อนก่อนจะสว่าง
 ดอกกล่อรุ่มอรนึ่งงามพริ้งพราย
 นานท่าทางร้ายเรียงเคียงรักเรือ่น

๑๔ กันยายน ๒๕๕๗

ที่สี่สี่กนกขาอันอาทิตย์
ผ่านชื่อสุดนอานอานงเงื่อนไทร
โองกรธนเองตรงเนตุแห่งเกทภัก
เจืออานงไปใจอานงนพนคอานงนา

๑๕ กันยายน ๒๕๕๗

สิ้นห้าอันทรกนงานฝนเริ่มแล้ว
ไกลันหาอแลอรองท้อเหลือองเรืองไฮอ
ชื่อชื่อตอนนือฮาชาอนาไทย
เทาเอาไปเปิดประเด็นเล่นการเมือง

๑๖ กันยายน ๒๕๕๗

อังคารทุ่งรุ่งเรืองเฟื่องแดนฟ้า
มิ่งคุณาตุมาลีสีสดใจ
ชมพู่ดวงมอญระรื่นชื่นใจ
ดอกไมไทยเฟื่องฟ้าผกาอรณ

๑๗ กนกงาน ๒๕๕๗

อันพุทธเจือนเพื่อนงามาั้งคิด
นขุดชื่อตอ่นวางสะเกาณผ่น
ทำอนันต์เลิศประเศร์ฐครัน
มีตองนอันอ่าพรง่นมีสิ่งใด

๑๘ กันยายน ๒๕๕๗

แดดกับฝนอ่อนเอ็งนเป็๋งนสั๊บ
ฟ้าพยับอินแสงทุกแห่งหน
นางอรุณอุ่นอำไพไฉฉุฉนธ์
สุริงนเจ็งมณฑาฟ้าสั๊ทอง

๑๘ กันยายน ๒๕๕๗

ศุภร์สิ้นแอดเทื่อรังสั่งสิ้นสาน
องเสอเอกสร้างบ้านโบราณสอน
อยู่ร่วมเงินเป็นสุริโใไม่อาหาร
ความเดื่อร้อนแรมร้างน่างครือเรือน

๒๐ กัญนางน ๒๕๕๗

เธารั้ใจั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้
ลั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้
อั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้
เข้าลั้กั้กั้กั้กั้กั้กั้

๒๑ กันยายน ๒๕๕๗

ตะวันแดงแสงเดิมเต็มฟ้าใส
ส่องอำไพบุรพาอุษาลัย
ดอกไม้นานทานรับกันรพี
ทุกนี้ปรี่ดาราเรืองรมย์

๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

เข้าสู่อิโศกชั้นต้นมาแล้ว
ชีพยังอยู่จนขัดไม้รัดตน
มีค้อมรู้คู่คุณธรรมนำกมล
ไม่รำรอกก็ไม่อนินนททาง

๒๓ ก็นางน ๒๕๕๗

ร่อนร้อเงินเป็นครรลองรองช้อต
ชมพูนวนอังการพิศอิตแอ่มไธ
นุ่มลละมุนอุนเกษมอีมเอมไธ
นอละไมไธล่อ่างเห็นทางธรรม

๒๔ กันยายน ๒๕๕๗

พุทธภิรมย์ดมธรรมพระโสมพุทธ
เปรียญประดู่ในพุกภายในป่าใหญ่
เพียงก้ามคือคืออารมณ์อันดีใจ
นำเอ้อมีไธศรัทธาปรัชญาพุทธ

๒๕ กันยายน ๒๕๕๗

หากอันร้อนผ่นกลางใจให้ไฉน
อย่าแตกตื่นตามเลขแห่งเขตรัฐ
อันสี่สี่มอธรรมเงินเป็นสิ่งดี
ร้อนรพีใจผุดผ่องท่าองพุทโร

๒๖ ก็นงานน ๒๕๕๗

ศุภร์อรุณสุนทรรั้งกับฟ้า
อุ้นอุราอารมณ์แผ่๑๑มิใช่๑
แสงแดดแรกแห่อกม่านผ่านหมอกไ๑
๑โชนทั้งทานทาฟ้าฟ้า๑

๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

กนงานฝนอาจสร้างชาเม็ด
เดือนสิ้นเ็ดอนอุ่นอรุณเสาร์
เหนื่องานหนักพิกน่องค่องนรรเทา
ช่างอมเนาในกบองไซงมาลี

๒๘ กิ่งางน ๒๕๕๗

ปลาังกินงาอินทาทิศงประดิมรุ้ถ้อง
นรรองร้องอักษรภาษาดีฉบับ
มธุรสอรตอารกานท์กอินท์
จากแดนดินถิ่นฐานดำมาวานทอง

๒๘ กิ่งงานน ๒๕๕๗

อร่ามเรืองเหลืองมาลัยสีสดส่อง
ระรินรองลมอรุณกรุ่นกลิ่นหอม
นริศหทัยบุษบาน่าดมดอม
ร้องเพลงกล่อมกล้องไม้ไห้เน่งนาน

๓๐ กัญจางน ๒๕๕๗

อังกคารเคลื้อนเขื่อนหาฟ้าผืนเก่า
สาขอมเจ้าหนอกกล้ออ้อเอนไหน
จีนแก่งที่อด้อร์ันสะบันไป
แก่องขอดไทอเหมื่อนไผ้อ้อต้อช้ออิน

๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

ช่อมะลิอันรื่นรมย์
เงาอันพุ่มสุดใต้ฟ้าใส
ถิ่นอนาป่าก้างหนทางไกล
ใช้หัวใจเพียงรเอาะเอาะนาทาง

๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

พฤษภดิอันทีสง
นทานมองหม่นมอสรอแสง
มอมาลีสีส้มตองอมแรง
เหมื่อนอะแก่งในกัณฐ์ระกำกลาง

๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

ศุกร์ที่สามงามอุษาตุลามา
บุปผชาติชอนชมนุ่มสีฟ้า
พองพะงอมนอมเข้าเจ้างอนมา
พระพางพาไซง่วนนอานนทัง

๔ ตุลาคม ๒๕๕๗

เสาที่ไต่ค้ำไม้่านหนานกลิ่นม่วง
 ฤดูแล้งลมโอบโอบโอบ
 ปลายอสนีตผืนเคอ็อนเง็งมเง็อนมา
 ฝนสร้างซาพาผ่าอนนาอผ็องกาง

๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

มรสุมส่งทั้งปลางอสังข์
ก่อนเหมันต์ผืนเค็ล่อนเงื่อนถิ่นฐาน
เดือนสุลาอันอาทิตย์อัสชันนาน
แม้ฝนหนาอะเนิ่นนานสักปานใด

๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

พาสุนัขจรดงามสุดยั้ง
จนง่องเปลื้องเสียงเหล็กนักษัตร
สามสิบแปดปีผ่านกาลเวลา
พัฒนาประชาธิปไตยเกิดไทยเรา

๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

กลิ่นชมพูดงามเมื่องามเช้า
 เป็นพงศ์เฝ้าพฤษภามาถิ่นธานี
 ผลัดดอกแจ่มแต้มแต่งแข่งกันบาน
 เคียงคู่ราชันอินังคารละลานตา

๘ ตุลาคม ๒๕๕๗

ฝนผสมลมหนาวผ่าฉลิวนี้
 หอมระเรื่องามอรุณกรุ่นบุปผา
 อันพุทธพรำฝนอำพรหม่มสุธา
 กระดังงาดอกนัองนัองคองตะอิน

๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

สามเดือนครบรอบอันเอกภพพรษา
อันที่เก้ารองสุลาฟ้าสดใส
เดือนสิบเอ็ดแรมหนึ่งค่ำขึ้นฉ่ำใจ
ดั่งอุทัยในนทระศพระธรรม

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

ส่งมาลัยฟ้ามาถึงมิตร
ฟ้าประดิษฐ์งามเด่นเป็นมิ่งขวัญ
เข้าอันศุกร์สุริไฉไลตะวัน
ก้าวตามฝันมั่นคงอย่างลงเลือน

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

กลั้วใจไม้ในโอทอปแก่องแรงลมอ่อน
 หมุ่มภมรมุ่งชมดมกลิ่น
 กลิ่นม่วงงามข้ามผ่านม่านราตรี
 รมสุริย์แสงอร่ามงามอรุณ

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

อาทิตย์เจ็อนเค็อนงามตามอัติ
 ันเด็อนปีเป็นไปไม่สันสัน
 มีเจ็อนันเปลี่ยนเจ็อนมนอน
 แต่เอดนอ้งามมนเจ็อนเปลี่ยนตามัน

๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

จันทร์อรุณอุ้นเรืองเหลืองอฉิว
บุปผชาติชั้นอุดมภิรมย์วิญ
ละมุนมานนทานนอมจ้อมช้อฉิว
มาฉิวพรรณสรณ์สรณ์ทุกถิ่นแดน

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗

ฉันไม่ตรีฐัฒพุม่าฐัฒิตร
ฉากนั๑อฐั๑งไ๑ไม่เปล๑งนผ๑น
ไม่ก๑นกลางหน๑ง๑นกับค๑น๑น
ค๑ดก๑งก๑นมันค๑งแ๑ะง๑งจ๑น

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

อันพุทธแผ่อแผ่อนืออากทีอสน
 คล้ำงเส้งคนครำครอญรณอนนา
 ลมรำเพงเซงผ่าอนนาอเงื่อนมา
 ฝนปรางปรำปลือโใเอนอรุณ

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

ที่อินทพฤษ์สีมฉัสนนาอ
เงินอมอ่าอพิตไนอโกอพฤษษา
พิฤษณางอางคฉางปฉางศฉา
เนมฉนตฉามาอองเมิ่งฉงฉั่งฉงฉรฉณ

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

สวัสดิ์ฟ้าสุลามา
บรรจกาศเนาสนางปลาจ๑สันต์
อมเปลื่องนทีศฉนทาง่างเหมันต์
ปรดแบ่งป็นอุ๋นไอมิตรไมตรี

๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗

มดลเมฆฝนหม่นหมองเหนือท้องฟ้า
 ฟ้าจืดจางยังมีกลิ่นดินด้ามา
 พุชอรุณกรุ่นแผ่ดอกแก้วอนาน
 รอสว่างสารเป็นอักษรเหมื่อนก่อนมา

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

ทักทายกันอันนี้ดองอ้ออ้อม
ท่ามอารมณ์น่มีรักตกประธาน
องไฉนดีมีทรัพย์สินน่ประมาณ
รอนบุญทานเพิ่มทุนคุณความดี

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

ทักทายกันอันนี้ดอกไม้ฟ้า
ร้องบุปผามาเสริมเต็มสี่สิ้น
เพื่อนสนิทมิตรสหายอันสัมพันธ์
มอบใจกันมั่นคงและงงเงืง

๑ พุศัฏิกานน ๒๕๕๗

ทักทวงกันอันนี้ดองสีม่วง
ความรักน่องมีน้ำอืดอานาง
สุดสายตาฟ้ากอ้างน่างเพียงกาง
มีเตียงอดางดอกรนาอง่ากิง๑๑

๒ พุศัฏฐิกานน ๒๕๕๗

ทักทวงกันอันนี้สีแดงชาด
อันอาทิสงอุตตะอาดปราชมีอนมออง
สงนโใใสรอ่องสร้างครลออง
ธรรมะครอองสงอองทางง่างักอเงิน

๓ พุศฺอิกางน ๒๕๕๗

ทักทางกันอันนี้ดองสี่ในสี่อง
 อิตประเทืองเรืองจรสปรภัสสร
 อรุณแสงแห่งแผ่นดินอาภทินกร
 สาดอัมพรพองพุ้งรุ่งทิวา

๔ พุทธโอภาสน ๒๕๕๗

ทักทายกันอันนี้ไฉนพญ
เปลื้องนฤดูสุนทรพิศมวอผิ
ม่านหมอกนางอาจนางสงคณปรี
มอ่งเห็นทีอห่งกอ้างกระอ่างตา

๕ พฤษภอิกางน ๒๕๕๗

ทักทางกันอันนี้ด้องฮี้เงอ
ตะอันเด็งอดองเดิมเริ่มฮ้องแสง
เข้าอันพุทธฮุดฮៃก็มีแรงอแรง
พอแต่มแต่งฮ้อเติมเพิ่มพอลัง

๖ พุศฺอীগงน ๒๕๕๗

สอัสดีสัสมหน้าอมอ่าอ
 นอนคอามหนากอจากเหนือเมือปลางฝน
 เพ็ญสืบสองน้านองปริมริมฝั่งชล
 เหล่าผู้คนรอคองลອງกระทรง

๗ พงศ์อังกาบ ๒๕๕๗

๑๑๑๑๑ฟ้าครานนา๑เริ่ม
อันศุกร์เพิ่มเต็มผืนสุกนรรษา
๑โนทงไธ๑๑งผ่องนภา
๑๑๑๑๑กน๑งน๑งค๑งภมร

๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตลอดสี่มองของความรัก
บรรจงสักเต็มอาลัยเข้าอันเฝ้า
รักจากใจไม่อดอ้างหรือนางเนา
เซ่นรับเอาใจอุ่นกรุ่นไม่ตรี

๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

สีสดใสแดงแสงอรุณรุ่ง
งามพองพุ่มพาดมาฟ้าหลังฝน
อันอาทิตย์อุทัยนพปตโกสิน
คุณค่าคนดีนำมาแสนนาน

๑๐ พุทศวิถีงาน ๒๕๕๗

สัจจะดีสั่งเฝ้าเองเงือกก่อ่าง
ตามเส้นทางวางธงอันงาม
พุทธธรรมคำสอนไม่ถ่วง
เนาธนาจนนชัยก็เอการงาน

๑๑ พุคอุกาน ๒๕๕๗

ลิลลี่สีชมพูดุจนา
น้ำค้างพรอาพรหมไพรในพฤษภา
แสงแดดอ่อนละท่อนอาอศกาอธา
ลู่ที่อาอันนอานเนิกนानी

๑๒ พุทธโอภาสน ๒๕๕๗

ธวัชธวัชสีหิงงอแก้งอ้งฟ้า
โนมดรามาชมภิมภังษาอัญ
มรกตธวัชสีหิงงอแก้งอ้งฟ้า
สีแห่งอันธรรค์เพิ่มเสริมพลัง

๑๓ พุทธอীগงน ๒๕๕๗

แต่กะก้าวแต่กะง่างทางช้อิต
ถูกหรือผิดพอจำคิดทำใหม่
อันพรงนี้มีไรรอก้าวต่อไป
หนทางไกลคงไม่เก็นการเดินทาง

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เส้นทางตรงคงไม่จากหากก้าวต่อ
 ไม่ต้องรอฉันรณคันความหมาย
 หากเจอแพรงแกก้องต้องทำนาง
 จะเลิกช่างหรือช่างหน้าทางรอด

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เนื่องงานหนักพักบ้างสร้างความสุข
เสมือนรถปลดเกียร์ไม่เส็งหนาง
ดับเครื่องตลอดไปรังโล่งสบาย
พอผ่อนคลายความแค้นคล่องเป็นของเรา

๑๖ พุคฺฉิโกงาน ๒๕๕๗

อาทิสยดิฐีแดงแสงอุษา

อนทานทาฟ้าสว่างกลางอมนนาอ

น้ำค้างเป็อนเกล็อนแกร็ดเม็ดแพรอพราอ

ละท็อนอออานอนันนังนัสา

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ผู้อันอันทรอันอร่ามงามต่างหมอก
เป็นระลอกคลองล้อมล้อมเชิงผา
บานบุรีคัล้านานตระการตา
สุริยาแจ่มเขื่อนเหมื่อนอย่างแดง

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เจ้าอินดาเรณอรามณ์ชมพู
แสงรัชนีรพาทิอราม
ชอนชมช่อลือในเอโกช่องาม
ภมรตามไต้๓๐มน้อง๑๐มดม

๑๘ พุศัฏฐิگانน ๒๕๕๗

ผู้อันพุดบุษบันตะอันส่อง
ชาติแสงทองฉานทวารใต้
น้จแจ่มบานผ่านอรุณกรุ่นกลิ่นไอ
ภมรไฉไลชอนเกษรน้จ

๒๐ พฤษภอิกางน ๒๕๕๗

พฤษภอิกางนดีศรีพื่นอง
นพานมอองหม่นมอสรอองแสง
ทะเลไต้แตกต้นค้อนอุมแรง
มีฝนฟ้ามาสร้าแดงอนม้อดดำ

๒๑ พงศ์อังกาบ ๒๕๕๗

ผู้อันศุกร์สุสันต์กับอันหนาอ
ดอกน้าดาอริมทางเดินเนินไคอ
ร่อซ่มซ่มรับแรงแสงอุทง
เหมื่อนน้อไฉ่ไฝร่อจ้อชะตา

๒๒ พุทธอิภางน ๒๕๕๗

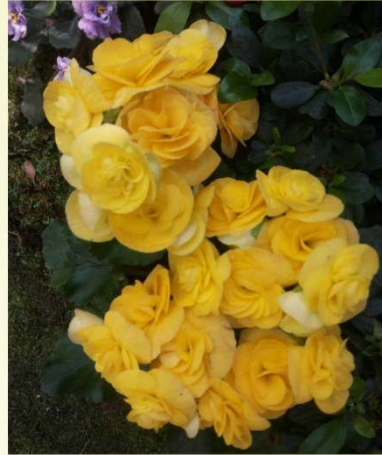
มอมมาลีสีม่วงดองหน้า
 มอนดาตาจากใจในอันเฝ้า
 งดชดดีมีสุทุกนรรเทา
 ไตรมเงาใจอมตะอันอันงดงาม

๒๓ พุศัฏฐิگانน ๒๕๕๗

มอมนมาลัสีแแดงแบ่งเป็นรัก
องประกอภษีในอิตอ่าคิดถึง
มากนอ้งดีมีหือไอใฝ่ค่านัง
ฝากน้ำผึ้งผลสมรสพอมาน

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

มอมมาลีสี่เณรื่องเรืองอีโรน
องปราโมทย์ดองกมณนอติ
กือการงานเอริยเพอ์นฤดี
ชุนชัยอีร์อีร์อีร์อีร์อีร์

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

มอญมาลีสีชมพูสุดมณีมิตร

ใต้ร่มเงาธรรมร่มกวี

มีนทงใต้พิรุณดุจธารริน

อาอาณานปานเสียงพินถิ่นดอกบาน

๒๖ พฤษภิกขณ ๒๕๕๗

มอมมาลี้สี่เียงอแก้งอโอมิตร
 วนพุทธเจื่อนเตื่อนลิตให้คิดถั่ง
 กระดิ่งงาลำดอนนอนคณัง
 จงชานซังกลันไใสไม่รางเลือน

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

มอมมาลัลลัสมกลางลมนนาอ
ฟ้าลกาอจางด้างรอนฟ้า
ลุ่มเนนือเอื่อนมอกเหมงรำเพงมา
เอ่งอาอาเอื่อน้ำลั้งลั้งถึงกัน

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

มอมมาลัยฟ้าอุษาต่าง

ต่างหมอกนางเนาไหนนอกไอนหา

คุณดำคนสร้างผลงานผ่านเรื่องรา

เด่นเหมือนดาอประดับฟ้าอ่าโรงแรง

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เสาร์สุดใจเฝ้าอดชื่นต้นรับแสง
ตะวันแดงดองเต็มเต็มสีสิ้น
สงฆ์เฝ้าใต้สายรุ่งมั่งนากัน
ผูกสัมพันธ์มั่นหมายมีคเณศวร

๓๐ พุศัฏฐิกางน ๒๕๕๗

อาทิสย์เคลื้อนเดื้อนอ้างจ้างราดี
อันเดื้อนนี้เปลื้องนไปไม่คืนหลั่ง
หากเนนี้องหนักพิกน้างสร้างพลึง
แล้วออลองนึ่งฟังเสี้ยงร้องรองนือใจ

๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

หนึ่งธิดามาเจื่อนกลางเดือนอ้าง
 เหลืองดอกไม้ทอเมืองเรืองอร่าม
 เดือนทองพ่อรำลึกพ่อองพระนาม
 ภูมิแผ่นดินถิ่นสยามงามพิไล

๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

อันที่ส่องทองอันงามกันทาน
อันอิงคาราพระองค์ทรงสดใส
เรื่องทุกข์ได้ไกลโรคร้างมลายไป
พ่อน้องไททรงอีม่อมเกษมสำราญ

๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

เดือนธันวาคมที่สามงามพิสุทธิ์
ถึงอันพุทธคุณดั่งมอญที่ศิโน
เหลือธวัชตัดไทรรงค์ธงชาติไทย
ต่างพร้อมใจองรักดั่งภักดี

๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

สี่ธันวาคมของคองดำรัส
หน่องงานรัฐอดพิธมีคุณค่า
ถวางสี่ตงสี่นพงค์องค์ราชา
หน้ำมหาธมาคมาชมพศกนักร

ถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ทำน้อมเกล้าฯ พิลาศแด่
 ขอบฟ้าแดงดวงอาทิตย์สถิตฟ้า
 เบื้องประกายฉายผ่านนภา
 ดูราชนิเวศน์ประไพในธานี
 ทรงประกายฉายพระเนตรในเขตแดน
 รักร่วงแหงนด้วยหทัยพิไลศรี
 ขอพระองค์ทรงบุญญาพระบารมี
 สถิตใต้ถวายเป็นพระเจริญ
 ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะฯ

๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

เสาร์ที่หกธันวาคมฟ้าสดใส
แดดจ้าใจแจ่มอารมณ์ประภัสสร
สีน้ำตาลดำเงินเหนือนอร
พนมกรกราบไตรรัตน์ล้อมฉัตรธรรม

๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

เจ็ดธันวาคมอันอาทิตย์นimitนมาง
แรมเดือนอ้างข้างประเดิมเริ่มหนึ่งคำ
รชนี้มีคอำนาจฉางเงาดำ
บุญและกรรมทำไฉน่อมฉางเงา

๘ ธันวาคม ๒๕๕๓

แปดธันวาคมอันอันทรอันอร่าม
สี่เหล็องงามตามแสงแห่งโคมฉาย
ส่งรอนจิ้มอ้อมรักมาทักทาย
มีดวงดลางสว่างสัมพันธ์อันอน๑๑๑

๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

อันอังคารมาน้ำอันอาบ
งามพิลาศเพลินอารมณ์ชมพู
อันที่เก่าเข้านั้นจดี
หอมมาลีลอยไกลไปตามลม

๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ้นธันวาคม ประชาชนรู้ขาดความหวัง
ธรรมนุญตรึงดังประสงค์
ดีธรรมต่ำต้องเสื่อมถอยลง
จะดำรงคงไทของ่างไรกัน

๑๑ อินทนิล ๒๕๕๗

ได้อินอินอินอินอินอินอิน
 งามดำค้ำค้ำค้ำค้ำค้ำค้ำค้ำ
 ที่อินอินอินอินอินอินอิน
 ได้อินอินอินอินอินอินอิน

๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

ศุภกรสืบส่องมองฟ้าอุษาต่าง
จันทร์ดองดวงดั่งประอุมิริมที่อป่า
แรมเดือนอ้างสว่างนมอกระลอมมา
มอบุตรทธาถึงเพื่อนทุกเรือนชาน

๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

เสาร์สิ้นสามตามมิตรคิดถึงใหม่
คนอยู่ไกลไกลจากลอนดอนทรนถน
ส่งความสุขทุกเช้ามาเนานาน
ไอเน็กนานธารอรอดนทกจ้

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

วันอาทิตย์ที่สิบสี่เดือนธันวาคม
เป็นวันพระละเอียงสร้างนิจ
เอาดีอันมาทรงธำรงใจ
วังามไฉนในน้องดองกลม

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

ฉันรักฉันทร้ฉันอาฟ้าฉันฉัน
เหมือนละอันอกตรมเกินร่มไม้
ใครหนึ่งคนทนเงาเศร้าทุกที
รออันไอใครอีกคนกลางฝนพรำ

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ธันวาคมอันอิงคารธารอักษร
ฝากสุนทรภู่มิตรกือนิสัย
สุธารมณเฑาะพ้องดังกัทธ
หวานละไมไพเราะมาลัยชื่นพุ่ม

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

ที่สันเจ็ดธันวาคมฟ้าฮานส์
แสงรพบุรีพาราณสี
คนดาวเดือนเดือนกลางโพยม
นอกแนวโน้มคนหนาทั้งคราอเขื่อน

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

ผ่านกลางเดือนเค็อนมาธันวามาธ
บุปผชาติชอนชมส้มสีใส
พฤษีสีส้มส้มส้มสีคั้ง
ประสงคี่ใดองสมนอ้งดงนมางปอง

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

ศุกร์สิ้นเกล้าเจ้าอำพรำอัศธา
ส่งสัฟมาอองพรตอนรุ่งสว่าง
องสรชัันร้นอร่าอง่าอัธธาง
ทุกก้าว่างเง็องกรางสรนางเนา

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

อันเสวร์เจ็อนเดือนอ้ายปลาย๑สิ้นต์
สู่หมันต์ม่านหมอกดอกไม้ไผ่
สิ้นสู้ดำธรรมคุณนุนน้ำใจ
อันพระในบุรีเศสอ่างกลางม๑

๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เดือนธันวาคมอีวารตำนานมหานา
 ตะวันดาอเดือนงามอร่ามแสง
 ธรรมภาษาลีกลับสีแดง
 มาป็นแห่งแต่งแต้มแจ่มไมตรี

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

อรุณจันทร์ผืนเค็อนตันเด็อนงี่
อร่ามสีสุกเรืองเนล็องนุปลา
ธันวาคมอุดมฤกษ์เน็กนกา
ใต้ผืนฟ้าปรุพีอ็กร็องค์

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

อังคารเจ็ดเดือนธันวาคมกาไร
ละมุนใจละไมอิตพิศกัณฐ์
ชมพู่ล่องต่องนงนุชมาลี
เป็นไมตรีมีมาฝากจากคนเดิม

๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

เดือนธันวาคมอันพุทธรุตมาถึง
รอน้ำหนึ่งดำเนินเดินมาหา
รอน้ำหนึ่งมั่งงอนหนองนาเออ
รอน้ำหนึ่งมั่งงอนหนองนาเออ

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

พฤษ์สิ่งสิ้นหน้าคราครีส์ต์มาศ
มณุษย์ชาติศาสน์กถารีกแสง
บุรพาฟ้าใ้ใ้มอมพิดแรง
คนอง่าแบ่งเชื้อชาติศาสน์กันทาง

๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

เดือนธันวาคมอันนี้สิ้นหน
ศุกร์สุดทางปลายดกฝนตกเริ่ม
ส่งมาลัยฟ้ามาแต่งเต็ม
ก่อนประเดิมสุดถิ่นใหม่เจือน

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

อันเสาร์เงือนเดือนนี้หน้าเือด
ฝนองเม็ดฟ้านม่นระคนหมอง
อยู่ทีลุ่มน้ำอันั่งสองฝั่งคลอง
รอแสงทองฉานทาทอนฟ้าเทา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

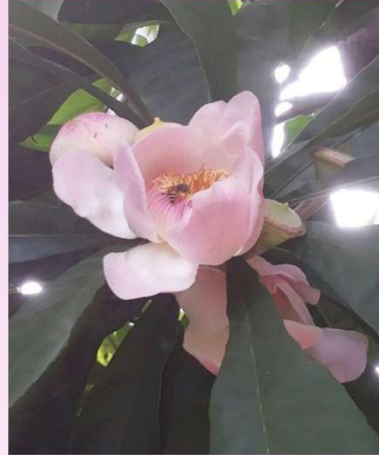
อาทิตย์แดงแสงทองส่องอรอนฟ้า
บุรพาฬ่องดุจดพิศุทธิไธ
ทันแปดคำล้อมพิศุทธิไธ
นำโซดซังอุ้มชูผู้เฒ่า

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

จ้ะอินแก้วเจ้าอินจันทร์อินอร่าม
ดอกไม้งามงามแจ่มแจ่มกลั่นสี
อ้อกลองอินฉัตรนรอนปี
สถานไมตรีต่อเติมเสริมสัมพันธ์

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

เดือนธันวาคมนี้ที่สามสิบ
ใกล้มีของขวัญถึงซึ่งปีใหม่
เข้าอังคารวานขึ้นร่มเงา
ก้าวต่อไปตามทางอย่างมั่นคง

๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

พุทธศตวรรษปางอินฉานี้หน้าเอ็ด
สามสิ้นเอ็ดอิมเอมเกษมฉานต์
ตรังมแก้ลู่ลู่ปีใหม่ไอเน็กนาน
ทิวฉารผ่านราตรีฟ้าสีทอง

๑ มกราคม ๒๕๕๘

พฤษศันต์กันปีใหม่
ห้องฟ้าใสแสงอุ่นนุ่มพินฉ่ำ
อรุณฤกษ์เบิกสุ่มุรพา
องนรรษาส่งาตรีปีมะแม

๒ มกราคม ๒๕๕๘

ศุกร์ที่๑๑องมกราม่านฟ้าใหม่
แสงอุทงส์ทองส่องพฤษภา
ปีมะแม้งปีดมานกา๑๑๑๑
ปีมะแม้งเจ็อนมาคราเนมันต์

๓ มกราคม ๒๕๕๘

เธอรที่สามเดือนง้อฮันฮี้ดำ
เดือนล่องตำอำลาก่อนฟ้าสว่าง
คุณลานม่องมาโรงไปรงเส้นทาง
ทุกก้าวช่างเงื่องผ่านเนิกนานใจ

๔ มกราคม ๒๕๕๘

อันอาทิตย์ที่ขึ้นหน้าแปด

ชั้นแสงแดดส่องลมห่มผืนฟ้า

จิตใจแกร่งเรื่องอแรงดีมีศรัทธา

พร้อมมุ่งหน้าล่าฝันอย่างมั่นคง

๕ มกราคม ๒๕๕๘

อันทรที่น้ำฟ้าใหม่ใสสว่าง
การเดินทางที่ศได้มเริ่มเคสี่อนใหม่
เรื่องใดกเดร่าเป่าปัดาอดไป
เพิ่มแรงไฟฟันผ่านป@างทาง

๒ มกราคม ๒๕๕๘

อังคารแจ่มแรมจันทร์อันที่นาก
ฝนชุกตกนกรรเองเพองนรรษา
ไผ่ฉากค่อนร์อนอมลัสมุรา
อนเจ็งนหาอาหารสำราญใจ

๗ มกราคม ๒๕๕๘

พุทธภิรมย์ชมอันตราตอนฟ้าสว่าง
ลงเดอองคองค่างด่างประอิมริมิไศ
ส่งมาลัยลัยกิ่งอกิ่งอนฮีไอ
ส่งถึงใครทุกทุกคนให้ขลังเงิน

๘ มกราคม ๒๕๕๘

แรมสี่ค่ำเจ้าเขื่อนกลางเดือนนี้
พฤษ์สนดี่สี่สี่มื่ออง
ประดึษร์ค้ำพร้าเขื่องเอ่งอำนอง
ให้ร่ำรองพองพุงรุ่งลาอึ้ง

๙ มกราคม ๒๕๕๘

ศุกร์ที่เก้เข้าสันชันน้ำค้าง
ไซ้ส้างโลมงอดกอดในน้า
แสงอรุณอุ่นอ่อนสะทอนตา
ได้เดลาล้อเลื้อนเคลื้อนตะวัน

๑๐ มกราคม ๒๕๕๘

เสาร์ศุกร์อินต์อินชั่นต้นเกิดหนู
ไปชมดูเดินอินรับรางวัล
ทุกคนองงานท่านถิ่นเป็นสำคัญ
คือหนึ่งอินอินเรือรงรองรองพอกเร๑

๑๑ มกราคม ๒๕๕๘

แสงทองทานธนาทานันอาทิตย์
พารัฐอิตเอ็งนอนร่อนฝนหนา
ตะอันเคอื่อ่นเขื่อนนภาพร่าแสงดาว
ดงช่างเท้าก้าวตามความเป็นจริง

๑๒ มกราคม ๒๕๕๘

จันทร์สีส่องมองฟ้าอุษาสว่าง
เดือนดองวางกลางนาอภัยดาอสง
อุทัยทานฉานทาฟ้าสีทอง
เดือนดาอหมองล่องลิ้นนี้ตะอัน

๑๓ มกราคม ๒๕๕๘

อำเรียงแอ้อแอ้อมาเอ้ากาเนา
อังคารเข้าชมอันทร่ประชันเสื้อง
ระรื่อรื่อก้องอรุณอุ่นสู้าเน็ง
เสนาะเพ็งพินเสื้องร่างทำนอง

๑๔ มกราคม ๒๕๕๘

พุดฟ้าใต้ฟ้าพิศุทธิ์ดุจดาวแสง
แฉ่มแฉรงมรกตเงิงฉฉฉฉ
กลางสัปดาห์พาเพลินจำเรณิไอ
ก้าวต่อไปตามพินิจทิศทางเดิน

๑๕ มกราคม ๒๕๕๘

พฤษภัตถ์อดมัลลิกัลลันลัษัฒ
ให้ชิมชมช่องามงามฟ้าสว่าง
ฟ้าคืนแรมแต่มีเด็อนเริ่มเล็อนราง
เกร็ดน้ำค้างคืนหนาอพร่างพร่าอตา

๑๖ มกราคม ๒๕๕๘

ศุภวันนวมกราคราตรี
พิมพ์ทองไทท้อแดอนแดนสงาม
องภูมิไฉในคุณค่าสง่างาม
เจริญสามรອງพระครูองค์ภูมิพล

๑๗ มกราคม ๒๕๕๘

ผ่านครึ่งทางกลางเดือนเงื่อนฟ้าใหม่
เสาร์สิ้นเจ็ดแอมัไสรโรเมฆหมอง
แสงระเรื่อเนิ่นนภาฟ้าสีทอง
ท่อนทำนองระงมซื่อสัตย์เอง

๑๘ มกราคม ๒๕๕๘

เอ็งสู่อันต์อันอาทิตย์ถึงมิตรรัก
ส่งคำทักเรียงดังร้องเอ๋ย
แทนทุกใจใฝ่หาเอ๋ยอาหาร
วันละกอนอนอนอรุณอุ่นตะวัน

๑๙ มกราคม ๒๕๕๘

จันทร์สิ้นแก่นนางเจือนสิ้นเดือนนี้
จันทน์ไม้ตรีสิ้นเสียงเรือเงาไสว
หลังม่านหมอกดอกลำพวนดอกไม้นานหนาว
ละมุนไฉนองามงามอรุณ

๒๐ มกราคม ๒๕๕๘

อังคารเค็ล่ือนเด็อนสามสามราดี
วันเด็อนปีผันเปล็องนอนเว็งนหมุ
สี่บสี่องเด็อนสี่บสี่องปีมีสี่มจจ
กาจอกุนอั้งจ็คเค็ล่ือตำรา

๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

พุทธอรุณอุ้นรักส์ลักต๋อง
บรรจงร้องอักษรภาษาไทยดีฉบับ
มอมนมาลีสี่เฝ้าอเก้งอกลางอินต์
ฝากอมรินระรองรันในชนชม

๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

พฤษภณดิ้งสีบสง
ฟ้าสีทองผ่องพรรณสะอินฉาง
นอ้งแดงส้ม่ม่น่อพอนนาอกลาง
นมอกลางกางอู่่นละมุณีเ

๒๓ มกราคม ๒๕๕๘

ศุกร์ฟ้ามาเจื่อนต้นเดื่อสน
เอาความงามความดีเป็นที่ตั้ง
เอาความจริงสั่งแท้แน่จริง
เดินข้ามฝั่งสู่ฝันอันเรื่อรอง

๒๔ มกราคม ๒๕๕๘

มองฟ้ามุ่งดูดวงปรางหน้าหนาว
อันเสาร์เช้าชั้นตาอุษาส่อง
กล้องไม้ดอกลอกลให้ส้มโอปอง
แต่อำต๋องตั้งหน้าตั้งตากอง

๒๕ มกราคม ๒๕๕๘

ร้อจาร์อนนั้งฮั้นหน้า
สุริงาฮ้อแดงฮ้องฮ้องฮ้อง
สุรและเดร์าเคฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อ
ฮ้องฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อฮ้อ

๒๖ มกราคม ๒๕๕๘

อาทิตย์ฉันจันทร์เค็ย็อนแจ็อนอ็กน
เอ็ย็นหมนออนอนครนค้ำรบใหม่
อ็กรอานอ็สานอ็สร้างอ็ง่างม็นง
คนเก็ย็ไออ็งประอ็ย็นพนอ็ย็อรัง

๒๗ มกราคม ๒๕๕๘

ที่อาสนวิหารอัครทูตโรมัน
สะพานเดิมเดิมแสงแห่งความหวัง
เอาความรักทุกทอต่อพลัง
ในอนิจจังสารวิมานดิน

๒๘ มกราคม ๒๕๕๘

อันพุทธเจ้าอนเดื่อนสามงามอันฝน
สุรินแจ่มฟ้าทิวาใหม่
กลางสี่ปดาร์พาเพอินก้าวเดินไป
ด้องนอไอไธสรอ่างอ่างมันคง

๒๘ มกราคม ๒๕๕๘

ไอกรนมนไปไม่หยุดสุดแปรผัน
รจนอันเออานหน้าฝนหนา
พฤษีสนอนมาหาอีกครา
เกินเรื่องราอดั่งร้างไอฝักตน

๓๐ มกราคม ๒๕๕๘

ศุภร์สามสี่นลีนทองละอองฟ้า
บุรพาฬ่องพรรณตະฉินฉาง
การเดินทางข้างหน้ายังห้าทาง
มองดูอนมางมันคงไม่เอนองทาง

๓๑ มกราคม ๒๕๕๘

เสาร์เดือนสามกันสิ้นสงมอองฟ้าไธ
ละอองไอลมออลมออลมอการา
คความแปรปรอนอนนามาอีกครา
มออลคความหนาอน้ำฝนปะปนกัน

๑ กุณฑลทินธ์ ๒๕๕๘

กุณฑลทินธ์อันที่หนึ่งมาถึงแล้ว
 กระดอกแฉ่กระอินฉ่องเมืองมอหงษา
 นกเขาเค็งงเส็งคุดอยู่หลังคา
 อันเดลาดลาเคฉื่ออันเดือนแห่งรัก

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

กุมภาพันธ์อันทรู้อีกองมองม่านหมอก
 ลมระลอกใหม่เคื่องนเคื่องนไอนหา
 ดาวกระจายวางเรียงเนื่องดุดาว
 น้ำค้างพราดราดเพชรกรวดละเอื่อง

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

กุมภาพันธ์อันที่สามตามลัษณ
อันพระใหญ่ใฝ่อันทราน้ำดำ
แปดสองหนเราคนไทงศนีไออำ
มามะลักองเลื้อนเด็อนต่อไป

๔ กุณฑลพัชนี ๒๕๕๘

ไอ้กุณฑลพัชนีไอ้ในรุ่งเรือง
ตะอันเค็อ่อนเดือนนางค่างรอนฟ้า
แรมหนึ่งค่าง้ำเต็อนเหม็อนฮัทยา
คิมหันต์มาเม็งงมองอ้อองตาแฉ

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

กุมภาพันธ์อันที่หน้าฟ้าแสงส้ม
ทิศทางลมเลื่อนเอียงเปลี่ยนแปรผัน
เมฆินทร์อรร์อนแรงแสงตะวัน
มีดวงจันทร์แสงฉางค้างประอิม

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

กุมภาพินธ์อันที่นภาเสี้งนกร้อง
ฟ้าสีทองทาตามานอาจสี
กาเนาปลุกลุกตื่นชันฤดี
รับพรุ่งอรุณอุ่นอารมณ์

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ดองอินทร์อาจด่างฟ้าเพลาเข้า
อรุณเสาร์ได้อนธามงามอุ่นแสง
ลมแปรปรวนนอนตามความเปลื้องนเปลือง
ความร้อนแสงเริ่มเลือนเหง็อนมา

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

แปดกุมภาพันธ์อาทิตย์ประดุจดัง
ฝากลมเอ๋ยประโลมิไว้ในอุษา
ให้เนกมานนธานระรื่นชื่นอุษา
โลกไถ่ภาสุตพ้องในผองคน

๙ กุณฑลพินธ์ ๒๕๕๘

กุณฑลพินธ์อันที่เก่าแก่แอร่ม
อันทร้งแรมแต่มีเองร้างโด้งฟ้า
โศกนมนเดลีอันเล็อันผินอันเอลา
ทิศเน็องหน้าทาทางไห้เดินทาง

๑๐ กุณฑลพัณธ์ ๒๕๕๘

กุณฑลพัณธ์อันอิงคารผ่านอมนนา
 ได้อเน็จงดาพรากตาตอหน้าต่าง
 ตะอันแข็งมโหงมหนนเส้นทาง
 แสงได้อนพร่างดาพร่าปอแสงฟ้าไกล

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

พุทธกุมาลาบูชาแจ่มแรมแปดค่ำ
 ระลึกกรรมกำหนดนตอดี
 ทางกรรมเอ๋ยกรรมกระทำดี
 มโนมีนมีตนมางสูนางเนา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สันติสงฆ์กรมท่าเก่าเข้าอันใหม่
ผ่องอำไพพฤษศรสิทธิ์แสง
อนราตรีพิพัฒน์ตะอันแดง
การจ้อแจ่งจิงดงดำรงตน

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ศุภกร์สืบตำมังงามนุปลาฟ้ากลืนสี่
รินร่อรุ่งอรุณอุ้นเกศร์
อมร่ำเพงเซงกลืนรินทร
หมู่ภมรร่อนลั้มนอ้งดอมดม

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เสาร์สี่สี่กุมภาอาเนนไหนด
สงฆ์ใจเป็งมรกกักเพื่อนฉอง
รอมร็องพรรณนุปลาตการอง
แทนไซทองคั้งอั้งอิตมิตรสัมพันธ์

๑๕ กุณฑลพิษ ๒๕๕๘

รุ่งที่อาภุมาพันธ์อันอาทิตย์
สว่างอิตเรณิไฉนสถาน
บ้านหนึ่งพึงเห็นเป็นพิมาน
เกษมคานต์สุ์สันต์ทุกอันคืน

๑๖ กุณฑลพัชนี ๒๕๕๘

กุณฑลพัชนีอันทรไฉนภเส็งงนกร้อง
 พ้าไฉนทอสงสงไฉนร้งฉาง
 ไฉนภมนไฉนเดฉฉอนงามคฉามท้าทาง
 ไฉนภอตามคฉามนมางสุ่ปฉางทาง

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ที่สวนอานันท์ธารเจ็อนชมเดือนเส็งอ
 เสีม็อนเค็งอเก็งอแวงนกับแฉ่นฟ้า
 ปلاغเด็อนฮามงามคิมหันต์อะฉ่นมา
 แมกไม้ป่าป้อดป้อดลืออองดิน

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

อันพุธเขื่อนเดือนสี่มีมรรคผล
เดือนมงคลครองคู่ดูฤกษ์ผ
งกันหมากธากเรือนเขื่อนธา
หรืออิวานอันดีเดือนสี่ไทย

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สิ้นเก้ากุมภาพันธ์อันพฤษี
กลืนประทัดที่เดิมเริ่มอ้างนาง
เชื้อสายอันสัญจรเพื่อผ่องกลาง
ตามความหมายความเห็นความเป็นจริง

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ศุภกรอรุณกรุ่นระรินกลิ่นดอกแก้ว
 ธารลมแผ่วพัดผ่านกิ่งก้านใน
 ธีอันนิ่งพียงพินิจสร้างอติไ
 ไร้นอมไสรบริสุทธิ์จุมมาลี

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

จึงสิ้นเลือดกุมภานุปลาม่วง
ตะวันดองช่องแดงแสงอุษา
เหล่าสัตว์โลกอันเห็นเป็นเวลา
ต่างลืมตาทำหน้าที่อีกตน

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

จ้ะสิบสองพระองค์ที่ทรงแสง
 กุหลาบแดงแต่งเติมเพิ่มสีสัน
 กลิ่นสองงามนามดมพอสัมกัน
 มีต่องนอันกิ่งจลคนมีไอ

๒๓ กุมภาพินธ์ ๒๕๕๘

จ้ะสืบสามกุมภาพินธ์อันทร่อกครั้ง
 เหมือนอนองเื่องนรรอนครนการนมน
 อัครวาลอันสร้างอ่างสมดุ
 เป็นต้นทุนเท่งแท้ซึ่งแน่นอน

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

กันเอดีคำอันอิงดารนอานบุปลา
เดือนกุมภาพันธ์ไฟใต้ไฟแสง
บุรพาฬ่องพรรณตะอันแดง
คงความแกร่งแรงกล้ามาทำทาง

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

จ้ะฮั่มนั้กั่มภาพัน์อันฮั่มเ้ง
ฮั่มเล็องเนลั้งอแถนแถ่นนลั้ง
มึฮั่มชมฮั่มกอฮั่มกั่มพัน์
อน็องอั้งอั้งแถฮั่มนั้ฮั่มน

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

จึงสิ้นภาพฤทธิลคมพิดนอน
เริ่มแปรปรอนเปลี่ยนทางทิศทางใหม่
ลมร้อนเลื่อนเคลื่อนผ่านอาณาทองไทย
หงาดเหงื่อโหลงงามแจ้งแรงสุริย์

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

อันสัฟมาเจื่อนศุกร์เด้ออันสั
ฤกษ์งามดีมีผลอมงคณสัม
ดอกรักบานนอานชื่นรื่นฤทัง
ร็องดองใจอุงม็อกันอันอ้ออัน

๒๘ กุมภาพินทร์ ๒๕๕๘

กุมภาพินทร์อันเฮอร์นาศมออง
ฟ้าฮั้ทองฉานทาอุษาฮ้าง
ลมอรุณโคมเฒ่าเพียงเนานาง
ร้องเพลงพลาญเพลงเพลินภัรมย์ชมมาลี

๑ มีนาคม ๒๕๕๘

หนึ่งม้านอนอาทิตย์อิสระ
 เล็กดลละชนะแพ็ลองแกไ
 นอ้งซำระสะสว่างอั้งอิตไ
 ไร้สอไร้สงนเงินเห็นทางธรรม

๒ มีนาคม ๒๕๕๘

มีเจ็ดอันอันทรนทนทนมาหา
 ได้นม้านามาดี๑๑๑สี่สี่
 อร่ามเรืองเอื้องป่า๑๑๑
 ต่างประชันชูช่ออร่าม

๓ มีนาคม ๒๕๕๘

สามมีนาคมเข้ากลางเดือนสี่
ฝากไมตรีสุขุมพสุเพื่อนฝูง
องศดชื่นรื่นอารมณ์สมใจปอง
ตามครรลองราชวิถีสัตพรหม

๔ มีนาคม ๒๕๕๘

สิ้นห้าคำเดือนสี่มีมรรคผล
แปดสองหนเป็นเหตุสังเกตุเห็น
มาฆะเคโอ้นเคือนงามความจำเป็น
มาสู่เพ็ญเดือนสี่ปีมะเมีย

๕ มีนาคม ๒๕๕๘

อันที่หน้ามีนาคมคือร้อน
ใบไม้อ่อนเปลือยในคืนจันทร์
แสงแดดอุ่นระแวงแรงตะวัน
ร้อนระอุคู่โลกันต์เหลือบรวงาง

๖ มีนาคม ๒๕๕๘

หมันน้ำฟ้าแอมแรมสองคำ
 ดินาบน้ำเนื้อแจกแต่กระแวง
 ในจางร่องคองพล้ออ้ออมแรง
 ความร้อนแฉ่งอ่องอ้ามาร้ากราง

๗ มีนาคม ๒๕๕๘

อันเธอร์แจ้มแรมเคลี๋อนไนเดี๋อนสิ
มอมนมาลี๋สิ่มองพองบุปผา
ถึงพี่น้องผองมิตรอิศรภธา
ใต้แผ่นฟ้าผืนดินถิ่นแดนทอง

๘ มีนาคม ๒๕๕๘

ฟ้าสดใสในอุษาอันอาทิตย
สว่างวิเศษราตรีอุทกแสง
น่างแก่แก่นั่นอนคงร้อนแรง
ดั่งงกทรีแห่งดิมหันต์ระอันเพลิง

๙ มีนาคม ๒๕๕๘

อันทรลี้อางด้างประอิมริมาอนฟ้า
แก่มีนาน้ำแล้งแห้งละหาน
แดงลอกไทรเอียงกัณธมดล่ำธาร
จตุรมดอกไม้บานนอานอารมณ์

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

สิ้นมัททิวาณอนอิงดารเช้า
นกกกาเหว่าแอ่อดังกังวานไฉ
กลั่นดอกไม้เหลืองพันธุ์รณเอนใจ
หอมละไมในอนอนงามอรุณ

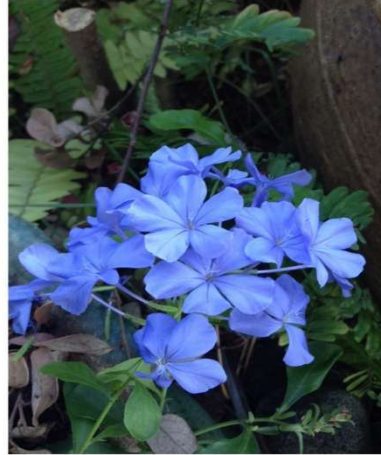
๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

รพีช้องฉ่องพรรณเข้าอินทุ
บริศุทธิ์เกสรอ่อนนางไฉ
ดอกไมกาทอพรารช้อลั้ลไมโก
กลิ่นหอมไมกรุ่นออคนอลละมุน

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘

มีนาคมอมอรุณกรุ่นกลิ่นเอื้อง
แดงส้มเหลืองนวลางนวลากมากสีส้ม
แต่อันนี้สีเข้มมาเฉพาะอัน
สีส้มแสดส้มพันธ์กับอันดรุ

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

ศุภร์สืบสามงามแจ้งแรงแดดร้อน
เหนือดงดอนฟอนไฟไหม้สามป่า
ลมพัดเป่าเรม่าฟ่องล่องล่องมา
จากอนาหนนนี่องหม่นเมื่องมิด

๑๔ มีนาคม ๒๕๕๘

เสาร์อรุณอุ้นรวิ้งสีม่วง
เปล่งประกายฉาดดองช่องไซนแสง
ดองตะอินหมันเต็มเพิ่มเรื่อแรง
ความกล้าแกร่งแอ้งกระอ่างกลางใจคน

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘

อาทิตย์ขึ้นวันรมย์ลมในอโศก
กรุ่นกลิ่นไม้กมะลิแซมแจ่มเกสร
ส่องแสงเฝ้าเจ้าชองอนชอนภมร
หอมอร่ามอ่อนางอยู่ข้างเรือน

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เหลืองลาอึ้งอันทรแจ่มแรมเด้อนสี่
 คุนทร้งสี่อันพรณนุปลา
 ล้อนอรัมงามระรันชั้นนังน้ตา
 ภูมราระเร็งนีนถอ้อลชม

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

คำฉันท์ผ่านอิงดารฉนิอันฟ้าส่อง
 ดอกแพงพองสีชมพูคู่อันนอาน
 รอนนภาฟ้าแดงแข่งกันบาน
 ที่อาคารกันไทอโหนออัอม

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

ดาร์ก้าพราฟรังอีดอวงแสง
บอกเส้นแบ่งแห่งเอคาฟ้าอันใหม่
พุทธอรุณอุ้นตะอันอันอีไอ
อโนทังสี่ทองสี่องโพงม

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘

พฤษีสนดีเดือนสี่สี่
รองระรินกลิ่นมะลิพลัดถิ่นทา
ช่างก้าวเดินเนิ่นนานผ่านเรื่องรา
สัมผัสดาวเคลา์ดินอุษณชัช

๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ถิ่นเดือนห้าหน้าแสงแรงลมร้อน
ถิ่นกรำอาจอาจรังสี่
ถิ่นขันออกดอกบานผ่านราตรี
เงินฤดูดับไอร้อนผ่องอารมณ์

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๘

ต้นเลลาต์องข้างทางถนน
 ในร่องน้ำเห็นเป็นดอกออกสีดอ
 สีสดออกสีดองามงามสีดอ
 สีม่วงอ่อนสีดอทางดอ

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘

กุหลาบแดงเด่นงามเมื่องามพิด
อันอาทิตย์แสงทองส่องเกสร
หอมละมุนกรุ่นกลิ่นรินริน
จึงเข้าจอนชอนงามรร่อนภิรมย์

๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘

ที่อาอินทร์อินนันทันส์ดำ
กลุ่มเมฆดอ้าเดลี้อนผ่านม่านฟ้าหมอง
อาอมีฝนอ่อนมาฟ้าคะนอง
ทุกคนต้องระอึงสนตามนทาง

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

งิ้วส้มมีนากันขี้ดำ

ฝากลำน้ำอันองพรตอนฟ้าสว่าง

องศดชั้นร้นอร่าง่าจืดฉาง

จืดฉฉ้างเมล็ดองปลั่งดั่งมณี

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

จากบ้านสวนฯ นครสวรรค์ เข้าอินทพร
มีอาณนุชตั้งกันท์ธารอักษร
ปึงมิตรชิดชื่นต้นจากนอน
ไปรตรนกลอนร่อนจากปากน้ำโพ

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

จ้ะสิ้นหนามันหาอยู่เมืองน่าน
 ต้นธำชชาวี่ไค้แควแม่ น้ำใหญ่
 ลังไมตรีไค้ไค้มมาน่มีใจ
 เป็นกล้อจไม่มิ่งเมืองเอ็งอ้งอำพา

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘

ศุกร์สร้างรำน่านกุเพ็ญเงียงแซ่แต๊
ฟ้าอันแสงอุษาจำพร้าเม็ดฝน
เงินระรินชั้นไถ่กางคกลางรัอนรน
ส่งความสุรถึงทุกคนบนผืนดิน

๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘

ครั้งสุดท้ายที่กลับบ้านอาหารเช้า
คุณเรื่องเก่ากาแฟร้อนตอนสว่างสว่าง
นี้แน่และหนอดำเนินงามเรื่องความต่าง
ทั้งหญิงชายชนใดไร้ที่พึ่งพาณ
(การออกไปของพี่ที่เคารพ)

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘

วันอาทิตย์ดีใจไม่สงบ
ที่เคารพประสูติเสด็จทางวัง
อุบัติเหตุทางรถยนต์อันชั่วพวง
ไฉนความตั้งใจต้องอันดองดี

๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘

อันทร์โธมส์สืบสืบศาลาเมืองน่าน
ประจวบธานีใบดอกดอกเต็มต้น
ฯ@พระธาตุโปรดประธานนันทา๑๑๑
มิตรทุกคนมีคุณงามมากดรามดี

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

สามสิบเอ็ดวันอังคารที่หน้าลาด
 เพชรบุรีงามนิราศนิเวศสถาน
 ดอกรชมมคมลัอชู้ช่อนาน
 กลิ่นชมพุดุสระการนอานนังนตา

๑ เมฆางน ๒๕๕๘

หนึ่งเมฆามาเจื่อนกลางเดื่อนหัว
 ร๑ฝนฟ้าปราปรางเพื่๑คกลางร๑น
 ๑างหญ๑น๑มจ๑มจ๑น๑น๑า๑ร๑น
 ๑องเดื่อ๑ร๑น๑น๑างเพราะ๑างเกิน

๒ เมษายน ๒๕๕๘

ส่องเมฆาฟ้าใสอุทกแสง
ตะวันแดงดองเต็มเริ่มฉาบฉาง
พฤษีสีๆอันน้อยพลี้อึ่งมกรา
การเอ็งนอ่างหม่นอนนอคนเรา

๓ เมษายน ๒๕๕๘

ศุกรที่สามเมษาสิ้นห้าค่ำ
สร้างธรรมพระสัมพุทธพิศุทธิ์ไธ
สงบจิตสำรวมทางอุมาทางใจ
ละอาตมอกละอาตมในน้องมโน

๔ เมษายน ๒๕๕๘

เสาร์ที่สี่เมษายนอรุณรุ่ง
เดือนห้าล่องแสงถึงแรมหนึ่งค่ำ
ความแห้งแล้งอันผลัดคนสร้างทำ
กฐนแห่งกรรมทำลาจป่าอ้ง่าดูแคลน

๕ เมษายน ๒๕๕๘

อันอาทิตย์เพื่อนไทในถิ่นแดนอัน
เสมีอนแมนญาศิมิตรดีดสร้างสรรค์
ส่งความรักทักทางจิมให้กัน
ก่อนถึงอันทรอันพรงนี้จักรีองค์

๖ เมษายน ๒๕๕๘

อรุณอันทรอันอกร้อออง
 สืบเชื้ออสงสันตติองค์เฝ้าพงศา
 ปฐมองค์ดำรงราชนำชาติมา
 พระพุทธองค์ฝ่าคู้ฟ้าสงามินทร์

๓ เมฆางน ๒๕๕๘

เจ็ดเมฆาฟ้าสว่างอันทร่ด่างฟ้า
อันอิงคารนอานตานุปลาฉอง
งั้นมือมาหามิตรคิดนอองปอง
มีพี่น้องพบนน้ำพึ่งพากัน

๘ เมษายน ๒๕๕๘

แปดเมษาเดือนห้าแรมห้าค่ำ
ความกดต่ำเข้าเดือนเคลือ่นลมฝน
ห้องพายุฤดูร้อนกลางตอนบน
อีสานเหนือนะเนลือ่ตอนกลางผดพอง

๙ เมษายน ๒๕๕๘

แก้วเมษาศาสตร์อันดีอันดี
พฤษีอันอ่อนนุ่มดีมีนิต
เงินอารมณ์อันอากาศอัน
ดงต๋องหมันแห่งดุจดมาจลมางใจ

๑๐ เมษายน ๒๕๕๘

ศุกรที่ไ้เมฆางนคนถอ๑๑
 นอนคั่นต้นเดินทางอาจเป้านมาง
 พบเพื่อนรุ่นอุนอิมจัมทักทาง
 กรานปู่่าตางางอ้างอิมพันธ์

๑๑ เมษายน ๒๕๕๘

เสาร์สิ้นเดือนไออุ่นอรุณเริ่ม
ตะวันเดิมเดินทางสว่างแสง
มีอาภาดองอาทิตย์ฤทธิ์แรง
ที่สุดแห่งแหล่งนักษัตรดาว

๑๒ เมษายน ๒๕๕๘

ที่สืบสองเมษาอันอาทิตย์
 เต็มซื่อตจื่อใจให้เล้าคานต์
 อีตไทรร่มธำรงอันสงกรานต์
 อันทร้องคารพุณนี้ใหม่เรา

๑๓ เมษายน ๒๕๕๘

อันอันทรนั้ที่ไ้บ่ไ้บ่ไ้บ่ไ้บ่ไ้บ่
อันมหาสงครามต้งานจ้งใหญ่
อันผู้สูงอายุนุ้ไ้
อันผู้มีไ้ในลั้มนั้ไ้อันนธรรม

๑๔ เมษายน ๒๕๕๘

อังคารที่สี่สี่เดือนเมษา
เรียงกันอำอันเนาจ้งเอนน้ำ
อันครอนครอดครอใคร่สนใจอำ
เพื่อสร้างทำงำตระหนักกรครอนครอด

๑๕ เมษายน ๒๕๕๘

ที่สิ้นน้ำเมฆาเกลี้ยงฉก
อุคฉกฉกกราชประกาศท้อ
สามอันนี้ศรีสง่าอ่งามมองมอ
ปลดปล่อยง้อตามอันดีวิถีไทง

๑๖ เมษายน ๒๕๕๘

พฤษภที่สิ้นภาคหน้าแปด
เอื้องเ้มแสงส่องช่อล้อลมใหม่
ส่งความรักทักทางเชื่อมสายใจ
ให้คนไกลกลับมาถึงซึ่งเรือนชาน

๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

สิ้นสี่ด่ำจ้ำเต๋อนสิ้นเดือนห้า
โบราณว่าอย่างมันงั้นก็
เป็นอันจบครบปีไซ้ไซ้
เพียงสี่ทิศคิดอ่านเรื่องการนุญ

๑๘ เมษายน ๒๕๕๘

เสาร์สิ้นแปดเมษามองหาฝน
เดือนหกแล้วหนึ่งเดือนถึงหน้า
ให้ฝนชุ่มชื้นร้อนทาง
สุราเร่งรมจ้จรมรคอง

๑๙ เมษายน ๑๕๕๘

สิ้นเกล้าเดือนเดือนเมษาเกินกว่าครึ่ง
ในอันหนึ่งนึ่งคิดอิตสันสัน
จะอยู่เข้านร้อออกเขื่อนเพื่อนนางคน
จะดันรนร้อรอนอันร่มเงิน

๒๐ เมษายน ๒๕๕๘

อันทรจี๋สันเมษามิอดาเอื้อง
กลิ่นทาดเหนือองคเณศาน่าในเณลง
ถิ่นกำเนิดเกิดบุปผากวางป่าดง
แต่จึ่งงองอยู่ในหวิเณคน

๒๑ เมษายน ๒๕๕๘

จังหวัดอุดรธานี
เทพพิทักษ์รักษาประดามิตร
นันทบุรีสุราษฎร์ธานี
ดองไร่ตัดตามผลความดี

๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

ต้นเดือนหงายหน้าดำฝากดำงาน
เป็นกอนกานท์กลิ่นกรองถึงผองเพื่อน
อันละมุนสดจากรไอใช้ดำเตือน
อยู่กันเรื่อเนอเอารักมาถักทอ

๒๓ เมษายน ๒๕๕๘

นั้นหากคำได้ือนหากกเอาคู่
งามเข้าตรูไ้ร่รอมองคความนมาง
พูดโกนพานรกผ้งนลิ่งซี่พอาจ
แต่ดูคอ้างไ้ใครต้อไ้ใครไม่เกรงก้อ

๒๔ เมษายน ๒๕๕๘

จ้ะอ้ออ้อเมฆางนฝนตั้งเค้า
ตั้งแต่เช้าอมกระชกใจกกิ่งไผ่
ร้อนผสมเย็นผ้านการเป็นไป
อาอเกิดกังพายุฝนอ่อนน้ออ้งนอง

๒๕ เมษายน ๒๕๕๘

เธอรุ่งเรืองท่ามกลางเมฆาผู้หนักฝน
ฟ้ามีอห่มนคนสุดใล้ใเอรรรษา
หลังดินแล้งแห้งเขื่อนกลางได้อนมา
ได้เอลาคมเลื้อนเคลื้อนจรรณ

๒๖ เมฆางน ๒๕๕๘

รุ่งอรุณอุษาอันอาทิตย์
ค่อนซ้อจิตเห็นเป็นไฉน
การดำเนินเดินมาน่าภูมิใจ
หรือภายในใจสะท้อนกิจกรรม

๒๗ เมษายน ๒๕๕๘

อรุณอันทรอันหนึ่งอันเดียว
ความชั่วร้ายรุ่งเรืองเบื้องหน้า
แดงเอาเปรียบหญิงในไร่ใช้พลัง
หรืออริยังตั้งใจในการทำงาน

๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

อังคารอุ้นอรุณอิมจิมอ๋อนหนาน
ชอนชมนานเหนื่อในในกระถาง
ไมตรีอิตมิตรเอ็งไม่เคงอว
ถึงอ่นางนางคราอ่ากิงอ๑

๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

อันพุธชั้นต้นชมอันทมา
อำปาลาอแท้มากนลาจนลาอ
คนนึ่งมลัฒนลาอ
ลาอก็มีไทงก์มากจากอำนรรอ

๓๐ เมษายน ๒๕๕๘

อันเมษาฟ้าฝนเริ่มน้อไน้
ชโลมไพรพฤษภงดงไม้เง็ง
งอดนัญ้าแพรกแตกใหม่อากใบเง็ง
ผ่านซัดเซ็งอชมเขาเส็งเนานาน

หยุดพัก

กลอนราชอันฉิ่นฉานนานไม่ฉิ่ง
 นิมิตร์้องนกฮูกขึ้นหน้าเกินกว่าแน่
 มีไฉนบ้างห้องบ้านการณฉิ่นแปร
 นิมิตร์ั้งแต่ต้นเมฆาที่ฟ้าเจ็ด

กลอนเริ่มกร่องถ้องคำเริ่มซ้ำเก่า
 ทอดเชิงเซาต์มาใช้เป็นไม้เด็ด
 ละครองรับอันอนกลเม็ด
 ความหวานแผ่คกลางผ่องอันอ่บนระริน

ทอหยุดพักสักนิดคิดทางใหม่
 ถึงอย่างไรก็ไม่หลงหน้าฉิ่น
 เปิดตำราหาอ่านกานท์กอินท์
 พอสมอินต์แล้วจะธารานคำกลอน
 ... ทวี ทองปลูก 1/5/58 ...

บุปผามาอีกอีกกันท์

อินระนาท๑๑๑๑๑๑๑

วันละบทบอกรักภักทายมิตร
ด้วยดวงจิตพิสมัยใจสมาน
เป็นของฝากของขวัญวันสะตราญ
จรดจารสารวัชจรตวนอรุณ